

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseinho v právní věci žalobců: **a) KOVO HRBÁČEK s.r.o.**, Močerady 32, **b) J. H.**, oba zastoupeni advokátem Mgr. Jakubem Limburským, Jankovcova 1569/2c, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 1760/18, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. CETIN a.s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II. L. H.**, zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Limburským, Jankovcova 1569/2c, Praha, **III. obec Močerady**, Močerady 50, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2023, čj. PK-RR/2346/23, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2024, čj. 77 A 37/2023 - 297,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 31. 9. 2021 Městský úřad Staňkov (stavební úřad) *ve výroku I povolil výjimku z obecných požadavků na využívání území pro umístění vrtané studny pro zásobování objektu hasičské zbrojnice vodou* [§ 169 odst. 3, 5 a 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), účinného do 31. 12. 2023, § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, účinné do 31. 12. 2023]. Výrokem II pak stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení *schválil záměr stavby hasičské zbrojnice včetně vrtané studny a vodovodu, domovní ČOV a kanalizace, dešťové kanalizace včetně nádrže na dešťovou vodu, plynové přípojky, přemístění elektrického měření a zpevněné plochy* (§ 94p odst. 1 stavebního zákona, § 13a vyhlášky

č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, účinné do 31. 12. 2023).

[2] Proti rozhodnutí městského úřadu podali žalobci odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 11. 2021 zamítl. Rozhodnutí žalovaného zrušil krajský soud rozsudkem ze dne 23. 11. 2022, čj. 77 A 5/2022 - 108, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem bylo, že vypořádání odvolací námitky ohledně vjezdu na pozemek žalobkyně a) p. č. 113/2 (veškeré pozemky uvedené v tomto rozsudku se nacházejí v k. ú. M., pozn. NSS), se opíralo o podklady, jež nebyly součástí správního spisu. Dále nebyla řádně vypořádána námitka žalobkyně a) týkající se (ne)zámrazné hloubky umístění základové spáry a souvisejících dopadů na statiku hasičské zbrojnice.

[3] Žalovaný po zrušení rozhodnutí pokračoval v řízení a doplnil správní spis o nové podklady. Dne 7. 6. 2023 žalovaný vydal nyní napadené rozhodnutí.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného brojili žalobci žalobou. Žalobkyně a) uvedla, že obsahem jejích námitek v řízení před správními orgány byly mj. tyto skutečnosti (od kterých následně odvíjela žalobní námitky):

1. hasičská zbrojnice nerespektuje stávající vjezd na pozemek p. č. 113/2;
2. nejsou splněna ochranná pásma inženýrských sítí (hloubky, pevnosti potrubí) v místě vjezdu na pozemek p. č. 113/2;
3. stavba je ze své jižní strany umístěna pouze 0,9 m (s přesahem střechy o dalších 0,45 m) od hranice pozemku p. č. 113/2;
4. projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, účinné do 31. 12. 2023.

[5] Žalobce b) uvedl, že obsahem jeho námitek v řízení před správními orgány byly mj. tyto skutečnosti (od nichž odvíjel žalobní námitky):

1. umístění hasičské zbrojnice výrazně omezuje stávající vjezd k rodinnému domu č. p. YB, příp. též stavbě č. p. YA, tedy na pozemek p. č. XA;
2. nejsou splněny požadavky na odstup staveb stanovené vyhláškou č. 501/2006 Sb.;
3. provádění stavby nerespektuje nutnost vjezdu na pozemek p. č. XA, a tedy k rodinnému domu č. p. YB a zemědělské usedlosti č. p. YA
4. projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb.;
5. není zřejmé, jak budou požární vozidla do a z hasičské zbrojnice zajíždět a vyjíždět, aby nebyla omezena vlastnická práva a provoz nemovitostí ve spoluvlastnictví žalobce (chybí obalové křivky).

[6] Krajský soud spojil řízení o žalobách do jedné věci a shora označeným rozsudkem je zamítl.

pokračování

2. Kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení, replika

2.1 Kasační stížnost žalobkyně a)

[7] Žalobkyně a) (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností.

2.1.1 Nevypořádání námitek žalovaným, přeformulování žalobních námitek při ústním jednání

[8] Stěžovatelka namítá nesprávný názor krajského soudu na faktické nevypořádání námitek, jež jsou v žalobě označeny jako č. 2, 3 a 5-14. Podle stěžovatelky nejsou námitky vypořádány, jestliže žalovaný jejich posouzení pouze opsál ze svého dříve zrušeného rozhodnutí, a navíc je uvedl v chronologickém popisu předchozích fází řízení. Krajský soud uvedl, že vada nepřezkoumatelnosti nemůže být založena tím, že část rozhodnutí je uvozena jako rekapitulace závěrů obsažených v původním rozhodnutí. Samotné vypořádání námitek totiž žalovaný pojal do nyní napadeného rozhodnutí. Krajský soud uzavřel, že se jedná spíše o stylistickou neobratnost než úmysl žalovaného prostě odkázat na vypořádání námitek v předchozím rozhodnutí. Podle stěžovatelky nemůže být postup žalovaného shledán dostatečným ke všem námitkám, zejména k č. 2 a 3. U nich totiž byly doplněny podklady a tvrzení ze strany žalovaného, stěžovatelky (vyjádření ze dne 20. 2. 2023, doručené 21. 3. 2023) a osoby zúčastněné na řízení. Z popsanych důvodů stěžovatelka namítala nedostatečné zdůvodnění napadeného rozhodnutí.

[9] Stěžovatelka nesouhlasí ani se závěrem krajského soudu, že na jednání konaném dne 29. 5. 2024 zástupce stěžovatelky přeformuloval žalobní námitky v rozporu se žalobou. Zástupce stěžovatelky prý na jednání namítal nesprávné posouzení námitek (resp. způsob vypořádání), zatímco v žalobě namítá jejich nedostatečné vypořádání. Námitku nesprávného posouzení shledal krajský soud nepřipustnou. Stěžovatelce není zřejmé, z čeho krajský soud svůj závěr dovozuje. Její zástupce jen shrnul žalobní důvody uvedené v písemném vyhotovení. Stěžovatelka nerozumí ani závěru krajského soudu, že vedle sebe nemohou obstát námitka nepřezkoumatelnosti některé části rozhodnutí pro nedostatek důvodů a (alternativně) též nesprávného právního posouzení k té části argumentace účastníka, která správním orgánem nebyla ignorována.

[10] U žalobních námitek č. 2 a 3 žalovaný pouze zkopíroval původní rozhodnutí v rámci popisu dosavadního průběhu řízení („to navíc ještě v případě, bylo-li by takové vypořádání námitek stěžovatelky v napadeném rozhodnutí vůbec akceptováno jako přípustné“). Na rozdíl od krajského soudu má stěžovatelka za to, že žalobní důvody obsahovaly též námitku nesprávného právního posouzení.

[11] Krajský soud tedy věc nesprávně právně posoudil a „svým způsobem ve výsledku mohou tyto skutečnosti představovat též kasační důvod spočívající v nepřezkoumatelnosti“.

[12] Stěžovatelka poznamenala, že krajský soud označil za nepřipustnou argumentaci a důkazy týkající se vrtané studny, jež byly uplatněny až na jednání konaném dne 29. 5. 2024. Stěžovatelka je však uvedla za účelem dokreslení situace a oprávněnosti již uplatněných námitek.

2.1.2 Vjezd na pozemek p. č. 113/2 a inženýrské sítě

[13] Dále se stěžovatelka vyjadřuje k námitce, podle níž nejsou splněna ochranná pásma inženýrských sítí (hloubky, pevnosti potrubí) v místě vjezdu na pozemek p. č. 113/2. Tuto svou námitku stěžovatelka „rozvinula, upřesnila a doplnila svým podáním ze dne 20. 2. 2023“. Tím byla námitka „značně konkretizována a doplněna, přičemž se vztahovala zejména i ke způsobu uložení vedení (odvodu) odpadních a dešťových vod do obecní kanalizační stoky“. Podle normy ČSN 73 6005 má být nejmenší krytí pro podzemní trasy konstrukce stoky a kanalizační přípojky od „vozovky“ minimálně 1 800 mm. Nezámrzná hloubka pro vodovody a kanalizace činí minimálně 1 500 mm. Tyto regulativy nebyly vůbec respektovány. Již jen z tohoto důvodu nemůže původní (do nyní napadeného rozhodnutí zkopírované) vypořádání námítky obstát. Námitka stěžovatelky ve znění od 20. 2. 2023 se netýkala jen otázky existence stávajícího vjezdu na pozemek p. č. 113/2, a tedy nosnosti terénu, ale též obecných závazných regulativů určujících minimální krytí kanalizačních přípojek a jejich uložení do nezámrzné hloubky s ohledem na využití území (terénu) v místech jeho uložení. Právě k absenci vypořádání této části námítky se vztahoval žalobní bod. Krajský soud se „k této části námítky částečně vyjádřil, čímž nepřipustně částečně suploval absenci jejího náležitého vypořádání žalovaným“. Závěr žalovaného, že vedení kanalizační přípojky se nachází mimo komunikaci, není jednak blíže specifikován či podložen, jednak nevypořádává námitku stěžovatelky.

[14] Norma ČSN 73 6005 totiž vůbec nepracuje s pojmem „komunikace“. Stěžovatelka doložila, že kanalizační přípojka protíná pás mezi hasičskou zbrojnicí a sloupem veřejného osvětlení směrem ke komunikaci k obecnímu rybníku. V tomto místě je zřízen a dlouhodobě užíván průjezd z obecní komunikace na pozemek p. č. 113/2, který je navíc zpevněn šterkovým posypem a v minulosti byl dokonce zpevněn i asfaltem. Není pravda, že by se v tomto místě nacházel zelený pás. Je tedy třeba aplikovat normové hodnoty pro kategorii „vozovka“ bez ohledu na to, zda je v místě povolen sjezd, či nikoliv, neboť se musí vycházet z objektivního skutkového stavu.

[15] Stěžovatelka dále namítala, že zůstal nenaplněn regulativ vztahující se k požadavku na nezámrznou hloubku kanalizační přípojky. Obecně se nezámrzná hloubka nalézá min. 1,5 m pod zemí, u některých typů hlinitých zemin se připouští hloubka 1,2 m. Podle krajského soudu stěžovatelka formulovala žalobní námitku nejasně. Krajský soud obecně odmítl argument stěžovatelky, aniž blíže zdůvodnil, proč se v daném území má uplatnit mírnější regulativ. Navíc tak činí, přestože se žalovaný k námitce v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjádřil.

[16] Podle stěžovatelky je nedůvodný názor krajského soudu, že není jasné, odkud stěžovatelka čerpá informace týkající se minimálního krytí a nezámrzné hloubky. Stěžovatelka výslovně uvedla normu ČSN 73 6005. Nadto se jedná o požadavky vycházející ze závazných právních předpisů a regulativů. Soud si tedy má přiřadit konkrétní ustanovení

pokračování

porušeného právního předpisu k žalobnímu bodu obsahujícímu podstatu a popis takového porušení.

[17] Stěžovatelka je přesvědčena, že žalovaný se vůbec nevypořádal s námitkou minimálního krytí a nezámrazné hloubky kanalizační přípojky. Žalovaný tak neúplně zjistil skutkový stav a neposoudil záměr z pohledu zákonných požadavků v místě, kde projíždí vozidla. Tím zkrátil stěžovatelku na jejích právech. Krajský soud následně nesprávně právně posoudil žalobní námitku a rozsudek je v této části částečně nepřezkoumatelný.

2.1.3 Těsná blízkost hasičské zbrojnice s pozemkem p. č. 113/2

[18] Stěžovatelka nesouhlasí s názorem krajského soudu, podle něhož se žalovaný přezkoumatelně vyjádřil k oběma dílčím argumentům obsaženým v žalobní námitce (jak z pohledu § 25 odst. 1, tak § 23 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Krajský soud přehlíží, že žalovaný pouze doslovně zkopíroval své původní rozhodnutí. Stěžovatelka přitom znění námitky „rozvedla, doplnila a upravila“ ve svém vyjádření ze dne 20. 2. 2023. Zpochybnila, že by na vzniklém malém prostoru bylo možné provádět údržbu stavby, aniž by bylo rušeno vlastnické právo stěžovatelky. Podle stěžovatelky není stavební záměr ani v souladu se zájmy na úseku požární ochrany. V případě požáru je reálné riziko dopadu hořících částí na stěžovatelčin pozemek. Proto nejsou splněny regulativy odstupové vzdálenosti. Stěžovatelka rovněž namítla rozpor stavby s § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Vlastnické právo stěžovatelky je omezeno z pohledu možnosti umístění a objemu vlastní stavby či možnosti způsobu její výstavby a údržby. Hasičská zbrojnice rovněž významně komplikuje oplocení a záměr nové haly stěžovatelky. Stěžovatelka by se v budoucnu sama mohla dostat do rozporu s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

[19] Veškeré popsané dílčí námitky byly obsaženy až ve vyjádření stěžovatelky ze dne 20. 2. 2023. Krajským soudem citovaná pasáž napadeného rozhodnutí se jimi nezabývá. Údajné vypořádání námitky stěžovatelky je jen částečné a netýká se zákonných požadavků uvedených ve vyjádření stěžovatelky ze dne 20. 2. 2023.

[20] Stěžovatelka považuje za nedůvodnou výtku krajského soudu, podle které se pokusila přenést svou povinnost řádně vymezit žalobní bod na soud. Z žaloby jasně plynou „veškeré žalobní důvody vztahující se k této námitce, je v ní zcela zřetelně uvedeno, že všechny uváděné dílčí námitky (upřesnění původní odvolací námitky) byly výlučně obsahem podání ze dne 20. 2. 2023“, aniž byly žalovaným řádně vypořádány.

[21] Krajský soud žalobní bod hodnotil z pohledu nepřezkoumatelnosti části napadeného rozhodnutí, nikoliv z hlediska zákonnosti. Podle stěžovatelky „obsah tohoto žalobního bodu tak, jak je formulován v žalobě, nad rámec námitky nevypořádání dílčích námitek stěžovatelky zjevně zpochybňuje i zákonnost této části napadeného rozhodnutí žalovaného, když výslovně uvádí, s jakými závaznými právními předpisy a normativy má být dle stěžovatelky v rozporu“. Správní orgány neposoudily, zda hasičská zbrojnice neznevýhodní sousední vlastníky. Krajský soud posoudil „v žalobě nastíněné otázky nesprávně, když se jimi fakticky ani sám nezabýval“.

2.1.4 Existence historického vjezdu na pozemek p. č. 113/2

[22] Stěžovatelka poukazuje na existenci vjezdu na pozemek p. č. 113/2. V jeho místech se dříve nacházela vjezdová vrata, která určovala styk vjezdu s hranicí uvedeného pozemku. Tyto skutečnosti stěžovatelka doložila historickými snímky a technickou dokumentací k záměru výstavby nové haly. Stěžovatelka namítala, že realizací hasičské zbrojnice hrozí faktické znemožnění dalšího užívání tohoto stávajícího vjezdu, minimálně pro vjezdy větších vozidel (kamionů), jejichž jízda v těchto místech je vzhledem k povaze provozu stěžovatelky (kovovýroba) předvídatelná.

[23] Podle stěžovatelky se správní orgány vypořádaly s námitkou nedostatečně, neboť pouze uvedly, že historický vjezd na pozemek p. č. 113/2 vůbec neexistuje (již zanikl). Stěžovatelka v žalobě také namítla, že žalovaný nezohlednil navržené důkazy (např. fotografickou dokumentaci a protokol geodetických prací ze dne 8. 8. 2014). Žalovaný řádně nevypořádal její „námitky vztahující se k historické existenci vjezdu na pozemek p. č. 113/2 obsažené ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023“. Krajský soud „aproboval“ nesprávný postup žalovaného.

[24] Podle stěžovatelky bylo původní oplocení odstraněno a mělo být obnoveno v rámci výstavby nové haly. Stěžovatelka po celou dobu pouze tvrdí, že v místě až do dnešní doby existuje historický vjezd. Odstranění stavby č. p. 13 dříve stojící na pozemku p. č. 113/2 nemohlo mít vliv na další existenci vjezdu, protože vjezd na pozemek není přímo spjat s existencí stavby. Vjezd může být zdůvodněn obsluhou pozemku, aniž je na něm stavba. Touto argumentací se žalovaný ani krajský soud nezabývali.

[25] Závěry krajského soudu týkající se existence vjezdu na pozemek p. č. 113/2 jsou nesprávné, nepodložené a odporují skutečnému stavu. V řízení nebylo vůbec zkoumáno, zda existuje „nějaká forma historického povolení“, resp. zda je vůbec nutná. Žalovaný založil svou argumentaci na skutečnosti, že vjezd nebyl nově povolen, resp. nebylo doloženo příslušné povolení k novému sjezdu v řízení o umístění nového oplocení, a na tvrzení, že původní sjezd zanikl odstraněním stavby č. p. 13. Krajský soud potvrdil tyto argumenty jako správné. Podle stěžovatelky existuje vjezd více než 60 let a v době jeho vzniku nebylo třeba povolení. Nelze aplikovat zákon o pozemních komunikacích z roku 1997. Předchozí zákony neobsahovaly povinnost žádat povolení k připojení nemovitosti sjezdem k místní komunikaci. Zřizování sjezdů podléhá úřednímu povolování od roku 1984. Krajský soud aplikoval nesprávný právní předpis, což bylo způsobeno neúplnými skutkovými zjištěními žalovaného. „Čistě pro dokreslení historické situace“ stěžovatelka doložila letecký snímek z roku 1956 a kopii části císařských povinných otisků, z nichž je existence vjezdu patrná.

[26] Podle stěžovatelky nemůže mít odstranění oplocení a vrat na existenci vjezdu vliv, neboť není vymezen pouze vraty v místě střetu pozemku s pozemní komunikací. Proto je nesprávný závěr krajského soudu, že stěžovatelka odstranila vjezd již tím, že odstranila oplocení a vjezdová vrata. Krajský soud ani žalovaný neměli posuzovat předložené fotografie pouze optikou existence oplocení a vjezdových vrat.

[27] „Zásadnější je otázka vlastního skutečného využívání vjezdu.“ Stěžovatelce není jasné, jak krajský soud dospěl k závěru, že vjezd není stěžovatelkou dlouhodobě využíván,

pokračování

stěžovatelka jej nepotřebuje a není již ani patrné, kde se nacházel. Závěry jsou v rozporu s obsahem správního spisu a podklady přiloženými k žalobě. Stěžovatelka vjezd vždy využívala a stále užívá, přestože je nyní omezována stavbou hasičské zbrojnice. Z fotografií z let 2017, 2019 a 2022 je rozlišitelné, kudy vjezd na pozemek vedl a vede. Stěžovatelka dokonce v mezidobí zřídila i lepší zpevnění a nájezdovou rampu, kterou byla následně nucena z příkazu stavebního úřadu odstranit. Trasa vjezdu přestala být patrná až v důsledku stavební činnosti obce Močerady.

[28] Krajský soud uvedl, že jelikož sjezd podléhá úřednímu povolení, nelze jej ani vydržet. Stěžovatelka netvrdila, že vydržela povolení ke sjezdu. S ohledem na trvání užívání sjezdu musela stěžovatelka vydržet právo stezky a cesty.

[29] Je zavádějící a v rozporu s podklady ve správním spise, tvrdí-li krajský soud, že stěžovatelka má na pozemek p. č. 113/2 zajištěné jiné vjezdy a bývalý vjezd, který sama odstranila, využívat nepotřebuje. Stěžovatelka od počátku namítala, že realizaci hasičské zbrojnice bude omezena v přístupu na svůj pozemek, neboť u větších vozidel hrozí, že jim bude přístup zcela zamezen. Není na správním orgánu ani obci Močerady, aby určovaly, jakým způsobem má stěžovatelka užívat svůj pozemek. Využívání jiného vjezdu by podléhalo povolovacímu řízení. Stěžovatelka však žádné takové povolení nemá. Větší transportní technika se nyní k pozemku p. č. 113/2 v daném místě ani nedostane. Průjezdná šíře místní komunikace činí v nejužším místě pouhých 1,6 m. Silniční provoz je v místě ohrožován realizací hasičské zbrojnice. „*Pro dokreslení místní situace*“ stěžovatelka doložila aktuální fotografie dokládající stav průjezdnosti po dokončení hasičské zbrojnice.

[30] Krajský soud „*nepochopil souvislosti namítané v žalobě*“. Stěžovatelka odkazovala na vyjádření Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 8. 10. 2018, rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 8. 10. 2018 a koordinované stanovisko odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Horšovský Týn ze dne 7. 6. 2021. Stěžovatelka tak reagovala na nesprávné odůvodnění žalovaného týkající se řízení o umístění nového oplocení pozemku p. č. 113/2 vč. vrat. Obci Močerady sice zůstává působnost silničního správního úřadu, avšak podstatné je, že obec Močerady zastává chybný názor o zániku vjezdu odstraněním stavby p. č. 13. Právě proto setrvaly správní orgány na požadavku nového povolení připojení pozemku p. č. 113/2 k sousední komunikaci, aniž zkoumaly existenci stávajícího vjezdu. Z tohoto důvodu stěžovatelka ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 uvedla, že názor stavebního úřadu v územním řízení týkajícím se nového oplocení není správný a nelze z něj vycházet. Pro jeho nesprávnost stěžovatelka odmítla doložit některé požadované podklady (vztahující se k novému připojení pozemku), neboť se zde nachází historický vjezd. Jiným postupem by připustila nutnost nového stanoviska (rozhodnutí) silničního správního úřadu, o němž by rozhodoval orgán, který je součástí obce Močerady. V řízení o umístění oplocení stavební úřad pochybil, neboť nekriticky vyšel z vyjádření obce Močerady. Následně pochybil i žalovaný, který přejal nesprávné závěry, navíc obsažené jen v usnesení o zastavení řízení. Krajský soud to „*aproboval*“.

[31] Námitka legitimního očekávání stěžovatelky se nevztahovala přímo k existenci stávajícího vjezdu, jak mylně dovodil krajský soud, ale k otázce relevance vyjádření obce Močerady a povinnosti důsledně zkoumat místní poměry ve věci nového povolení připojení

pozemku p. č. 113/2 ke komunikaci (viz vyjádření odboru dopravy ze dne 8. 10. 2018). Právě toto legitimní očekávání stěžovatelky bylo porušeno.

[32] Napadené rozhodnutí pomíjí některé námitky stěžovatelky a jí založené podklady pro vydání rozhodnutí. Formalisticky vychází z toho, že nový vjezd na pozemek p. č. 113/2 nebyl povolen a původní vjezd zanikl odstraněním stavby č. p. 13. Krajský soud věc nesprávně posoudil; řízení je rovněž zatíženo vadou spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, resp. je s nimi v rozporu, a již krajský soud měl z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušit.

2.1.5 Nesplnění požadavků vyhlášky č. 268/2009 Sb. (umístění základových pasů hasičské zbrojnice do nezámrné hloubky) a závěrečný návrh

[33] Námitka se vztahuje k otázce umístění základových pasů hasičské zbrojnice do nezámrné hloubky, což může mít vliv na statiku a případné zřícení stavby umístěné při samé hranici s pozemkem stěžovatelky (což má potenciální vliv na vlastnické právo stěžovatelky).

[34] Některé námitky stěžovatelky nepřipustně poprvé vypořádal až krajský soud. Stěžovatelka v žalobě netvrdila úplné nevypořádání námitky. Důvodem podání žaloby bylo pouze nevypořádání dílčích námitek, které stěžovatelka po předložení dodatečných podkladů obcí Močerady adresovala žalovanému svým podáním ze dne 1. 6. 2023 (doručeným 2. 6. 2023). S touto argumentací se žalovaný nijak nevypořádal a „z důvodu nevypořádání žalovaným tvoří hlavní obsah příslušného žalobního bodu. Uvození žalobní námitky tvrzeným rozporem s požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb. vycházelo z původního znění odvolací námitky“, která namítala nesplnění hned několika technických požadavků na stavby (pro přehlednost stěžovatelka název zachovala). V průběhu odvolacího řízení byla „jako zásadní akcentována zejména námitka nesplnění umístění základové spáry do nezámrné hloubky“. Až po vyjádření stěžovatelky ze dne 20. 2. 2023 a k dílčím námitkám zde vyjádřeným žalovaný přerušil řízení a uložil obci Močerady doložit další podklady. K těm se stěžovatelka vyjádřila dne 1. 6. 2023. Tato argumentace zůstala nevypořádána.

[35] Dokumentace předložená obcí Močerady (statické posouzení) není fakticky způsobilá vyvrátit námitky stěžovatelky ohledně nezámrné hloubky základové spáry, „neboť se této otázce prakticky nevěnuje, a už vůbec nepopírá jí tvrzené požadavky na nezámrnou hloubku staveb“. Odpovídající závěry k argumentům stěžovatelky poprvé uvádí až krajský soud, aniž se s nimi vypořádal žalovaný. Stěžovatelka již ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 uvedla, že „obecně se doporučuje, aby hloubka založení do upraveného terénu s ohledem na promrzání zeminy činila“ konkrétní hodnoty. Stavební postupy se odvíjejí od normy ČSN 73 1001, která sice není právně závazná, ale „ze stavebního hlediska relevantní“, a od normy ČSN 73 1004, která je „platná a používána“. Stěžovatelka také namítala, že „v případě výpočtu sedání základů navíc bývá mnohdy zcela zásadní hloubka základové spáry vzhledem k rostlému terénu, nikoliv vzhledem k upravenému terénu“. Navrhovaná hloubka umístění základové spáry 800 mm proto není dostatečná. Žalovaný námitku vůbec neposoudil. Přesto krajský soud cituje z odůvodnění napadeného rozhodnutí a považuje je za zákonné a věcně podložené.

pokračování

[36] Krajský soud stěžovatelce vytkl, že nenabízí nic konkrétního, čím by svá tvrzení podpořila. Stěžovatelka však již ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 namítala nesoulad zvolené hloubky pro základovou spáru s normami ČSN 73 1001 a ČSN 73 1004. Ve vyjádření ze dne 1. 6. 2023 dala stěžovatelka svou výtku do kontextu se zprávou o geologicko-průzkumných pracích. Tvrzení krajského soudu je v rozporu s obsahem správního spisu. Stěžovatelka citovala také další pasáže zprávy o geologicko-průzkumných pracích. Stěžovatelka odmítá, že by jí citované části byly vytrženy z kontextu. Podle stěžovatelky závěry krajského soudu o splnění podmínek nezámrazné hloubky neodpovídají obsahu správního a soudního spisu. V místě hasičské zbrojnice existují podmínky pro vyšší než navrhovanou základní hloubku 800 mm. To plyne z odkazovaných norem ČSN a výsledků geologického průzkumu. Je tak „významně oslaben závěr“, že doplněné podklady vylučují riziko zřícení a statické bezpečnosti. Předložené statické posouzení tyto otázky nezkoumalo. Krajský soud nesprávně posoudil otázku splnění požadavků na umístění základové spáry do nezámrazné hloubky a její vypořádání žalovaným.

[37] Stěžovatelka navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

2.2 Kasační stížnost žalobce b)

[38] Žalobce b) (stěžovatel) rovněž napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

2.2.1 Nevypořádání námitek žalovaným, přeformulování žalobních námitek při ústním jednání

[39] Tato argumentace se shoduje s námitkami stěžovatelky, na které NSS v rámci rekapitulace odkazuje (viz bod 2.1.1 tohoto rozsudku). Rozdíl je pouze v tom, že podle stěžovatele nemůže být postup žalovaného shledán dostatečným zejména k jeho námitkám č. 2, 3 a 5. U nich totiž byly doplněny podklady a tvrzení (např. vyjádření stěžovatele ze dne 20. 2. 2023).

2.2.2 Odstup staveb podle vyhlášky č. 501/2006 Sb.

[40] Stěžovatel v žalobě namítal, že správní orgány se dostatečně nevypořádaly s námitkou změny místních poměrů, zejm. s porušením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Odstup hasičské zbrojnice od domu č. p. 51 měl být posuzován od reálně nejbližšího bodu umístované stavby, tj. zohledňovat přesah střechy a osazení okapového žlabu. I kdyby se odstup počítal podle nejkratší spojnice mezi vnějšími povrchy obvodových stěn protilehlých staveb, činí minimální odstup podle koordinačního situačního výkresu 9,05 m. Vzhledem k další dokumentaci k povolení hasičské zbrojnice dosahuje stavba hasičské zbrojnice v místě věže na sušení hadic výšky až 11,5 m, tedy vzdálenost o 2 m větší, než je odstup staveb. Je potřeba vycházet z této maximální výšky.

[41] Koordinační situační výkres je „vyhotoven velice nahrubo“. Stěžovatel dospěl vlastním přeměřením k odlišným délkám. Tato námitka nebyla správními orgány „reflektována“.

[42] Krajský soud uzavřel, že se žalovaný zabýval námitkou odstupu staveb. Přehlédl však, že jím citovaná pasáž napadeného rozhodnutí je doslovným zkopírováním textu původního rozhodnutí žalovaného. *„Veškeré uvedené dílčí námitky stěžovatele ale byly celistvým a upřesňujícím způsobem obsaženy až ve vyjádření stěžovatele ze dne 20. 2. 2023.“* Citovaná část rozhodnutí se jimi tedy nezabývá. Žalovaný nevypořádal tvrzení stěžovatele, že má být zohledněna výška hasičské zbrojnice v místě věže na sušení hadic.

[43] Krajský soud žalobní bod *„hodnotil výlučně optikou nepřezkoumatelnosti části napadeného rozhodnutí, nikoliv však z hlediska zákonnosti“*. V žalobě však stěžovatel nad rámec námitky nevypořádání dílčích námitek zpochybnil i zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud nastíněné otázky nesprávně právně posoudil a ani se jimi fakticky nezabýval. Rozsudek je v této části částečně nepřezkoumatelný.

2.2.3 Provádění stavby nerespektuje nutnost vjezdu na pozemek p. č. XA

[44] Tato námitka se týkala omezení práv stěžovatele po dobu provádění výstavby. Realizace však již proběhla a námitka tak je *„svým způsobem obsoletní“*.

2.2.4 Vyjždění požárních vozidel z hasičské zbrojnice, omezení práv stěžovatele

[45] Stěžovatel v žalobě namítal, že správní orgány vůbec nevypořádaly jeho námitku týkající se vjezdu požárních vozidel, způsobu otevírání vjezdových vrat a způsobu odstavení hasičských vozidel v případě nemožnosti využití vjezdu, resp. vnitřních prostor hasičské zbrojnice. Krajský soud ignoruje, že vypořádání námitky žalovaným je pouhým zkopírováním původního rozhodnutí. Stěžovatel však *„bližší vymezení důvodů této své námitky a objasnění, jakým způsobem potenciálně může navrhovaný stav zasáhnout do práv stěžovatele, uvedl až ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 20. 2. 2023“*. Proto nemohlo citované vypořádání námitky reagovat na *„námitku v jejím celku“*.

[46] Hodnocení žalovaného v původním rozhodnutí se týkalo výhradně prostoru čelem k navrhované stavbě hasičské zbrojnice, resp. jejím vjezdovým vratům (východní směr). Námitka stěžovatele se však vztahovala spíše k prostoru vedlejšímu, tj. jižně, resp. jihovýchodně, kde se nachází přístupová cesta k vjezdům na pozemek p. č. XA a stavbám č. p. YB a č. p. YA. Právě na to stěžovatel poukázal ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023. Stěžovatel v žalobě namítl nedostatečné vypořádání tohoto namítaného prostoru. Krajský soud námitku posoudil nesprávně a v rozporu s obsahem správního spisu.

2.2.5 Omezení stávajícího vjezdu k rodinnému domu č. p. YB, popř. k č. p. YA

[47] Stěžovatel namítal, že hasičská zbrojnice výrazně omezí stávající vjezd k rodinnému domu č. p. YB, příp. k p. č. YA a že navrhovaná stavba je prostorově výrazně objemnější než ta původní. Stěžovatel v odvolacím řízení námitku dále upřesnil, neboť ji žalovaný nepochopil. Ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 stěžovatel popsal, že správní orgány zaměnily vjezd na pozemek p. č. XA sloužící k obsluze a údržbě stavby č. p. YA s vjezdem na pozemek p. č. XA sloužícím k obsluze a údržbě pozemku p. č. XB a rodinného domu č. p. YB. V místě totiž existují dva vjezdy – jeden kolmo k jižní straně hasičské zbrojnice a navazující na pozemek p. č. 113/2 a druhý souběžně s jižní stranou hasičské

pokračování

zbrojnice jihovýchodním směrem od pozemku p. č. 113/2. Žalovaným posuzovaná šířka vjezdu o velikosti 5,85 m a šířka vjezdových vrat 4,25 m se vztahují výlučně k prvnímu z uvedených vjezdů. Manévrovací prostor kolem 5 m ztíží, ne-li zcela znemožní vjezd např. dodávky s připojeným vozíkem. Koordinační situační výkres je „*vyhotoven velice nahrubo*“ a stěžovatel vlastním přeměřením dospěl k odlišným délkám. Nakonec může být omezen i první z uvedených vjezdů. Žalovaný popsanou námitku zcela opomenul.

[48] Stěžovatel také namítal rozpor s § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Ani tuto námitku žalovaný nevypořádal.

[49] Závěry krajského soudu k popsaným námitkám jsou nesprávné a nepřesné. Žalovaný opět pouze zkopíroval odůvodnění původního rozhodnutí, a proto jeho závěry „*nelze jakkoliv vztáhnout na námitky obsažené (blíže specifikované a doplněné) až ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023*“. Nelze souhlasit s krajským soudem, že námitky stěžovatele byly vypořádány. Žalovaným posuzovaný vjezd je jiný než „*stěžovatelem primárně namítaný vjezd*“. Po faktickém dokončení stavby se ukázalo, že rozměry a odstupy jsou nepřesné a nejsou dodrženy. Při vjezdu dodávek je vjezd na pozemek stěžovatele oproti předchozí situaci ztížen, ne-li znemožněn. Krajský soud supluje činnost žalovaného a některé námitky stěžovatele poprvé vypořádává, čímž nepřipustně dotváří napadené rozhodnutí.

[50] Tvrzení stěžovatele nejsou spekulativní a nepodložená, neboť byla předestřena řada argumentů vč. specifických rozměrů, které vyplývají z projektové dokumentace. Předmětem žalobního bodu nebyla primárně námitka nezákonného posouzení, ale skutečnost, že žalovaný se nevypořádal s námitkou stěžovatele ve znění vyjádření ze dne 20. 2. 2023. Stěžovatel tedy namítal zejména nepřezkoumatelnost („*obsahovou nezákonnost stěžovatel namítal spíše ve vztahu k nenaplnění požadavků § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb.*“).

[51] Nesprávná je také výtka krajského soudu, že stěžovatel neuvedl, jaká jeho veřejná subjektivní práva byla žalovaným porušena. Stěžovatel zřetelně namítl porušení svého práva na spravedlivý proces.

[52] Je to opět až krajský soud, který napravuje nečinnost žalovaného a poprvé se vyjadřuje k rozporu hasičské zbrojnice s § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Jeho závěry ani nejsou správné. Je-li stanovena minimální šíře veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, musí se regulativ minimální šíře uplatnit i na samotnou pozemní komunikaci, je-li nejužší částí takového veřejného prostranství („*což citované ustanovení implikuje*“). Nesprávný je také závěr krajského soudu, že ustanovení zde ani není aplikovatelné, neboť se užije při vymezení pozemků v rámci územního plánování (k tomu krajský soud odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2019, čj. 31 A 115/2017 - 147). To je v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2023, čj. 66 A 3/2023 - 65, podle něhož se ustanovení nepoužije při vymezení ploch v územních plánech.

[53] Stěžovatel shrnul, že krajský soud nesprávně posoudil předestřené právní otázky.

2.2.6 Nesplnění požadavků vyhlášky č. 268/2009 Sb. (umístění základových pasů hasičské zbrojnice do nezámrzné hloubky) a závěrečný návrh

[54] Tato kasační námitka se shoduje s námitkou stěžovatelky, na kterou NSS v rámci rekapitulace odkazuje (viz bod 2.1.5 tohoto rozsudku). Nepatrný rozdíl je pouze v tom, že podle stěžovatele je hasičská zbrojnice umístěna *v blízké vzdálenosti od jeho nemovitosti* (zatímco stěžovatelka tvrdí umístění *při samé hranici s jejím pozemkem*).

[55] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

2.3 Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

[56] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s názorem krajského soudu.

[57] Osoba zúčastněná na řízení I se ke kasačním stížnostem nevyjádřila.

[58] Osoba zúčastněná na řízení II se plně ztotožnila s oběma kasačními stížnostmi.

[59] Osoba zúčastněná na řízení III (obec Močerady) ve vyjádření ke kasačním stížnostem uvedla, že dne 1. 10. 2023 zahájila stavební činnost podle platných povolení. Práva stěžovatelů nebyla omezena. Při umístění nové budovy hasičské zbrojnice byly dodrženy minimální odstupové vzdálenosti od sousedních pozemků. Obec Močerady dále popsala rozepří s rodinou stěžovatele, který bránil stavbě betonového obrubníku okrasného kačírku při jižní straně hasičské zbrojnice. Podle obce Močerady stěžovatelé vypouští dešťové vody z jejich komplexně vyasfaltovaných pozemků, jež jsou spádovány ke vratům u hasičské zbrojnice. Tím byly vytopeny základy původní hasičské zbrojnice a nyní vody tečou pod novou hasičskou zbrojnici. Za „*nehorázně drzou*“ považuje obec Močerady za této situace argumentaci stěžovatelů o geologickém posudku a nedostatečnosti základů. Na nutnost nápravy ohledně vypouštění dešťových vod byli stěžovatelé upozorněni, ale dosud ji neprovedli. Stěžovatelé nadstandardně využívají obecní náves kolem hasičské zbrojnice jako manipulační plochu pro své podnikání. Nyní spatřují jako újmu, že obec pro hasiče staví novou zbrojnici. Stěžovatelé využívají místní komunikaci pro převoz plechů na vysokozdvizném vozíku, přestože je to „*dopravně nedovoleno*“.

[60] Přístup na pozemek p. č. 113/2 zůstal zachován a i nyní je dostatečný. Příjezd do vrat kovovýroby byl dokonce rozšířen. Přístup na pozemek p. č. 113/2 je mezi rohem nové hasičské zbrojnice a sloupem veřejného osvětlení 4,5 m a pozemek je využíván hlavně zaměstnanci kovovýroby k parkování osobních automobilů. Nutnost zajištění kamionové cisterny je pouze „*názorně demonstrativní*“, nikoliv nezbytně nutná, potřeba stěžovatelů a je prezentována zkresleně. Kolaudace zásobníku s technickými plyny proběhla v lednu 2024. Prezentované zásobování kovovýroby tzv. historickými vraty je pro obec nepřijatelné, neboť by tak byla „*obětována velká část návsi malé obce*“. Ani územní plán z roku 2021 s takovou dopravou nepočítá. Pozemek p. č. 113/2 je z části přilehlé k hasičské zbrojnici veden jako ZO-P zeleň a nezastavitelná plocha, kterou stěžovatelé zcela zakryli štěrkem a asfaltovým recyklátem. Stěžovatelé v místě navíc historicky prováděli nepovolené úpravy, v jejichž důsledku stéká dešťová voda na místní komunikaci, která je navíc znečištěna

pokračování

šterkem a recyklátem. V roce 2014 stěžovatelé odstranili rodinný dům č. p. 13 včetně vrat a oplocení. Ke kamionové dopravě není vhodné užívat náves, ale prostor kovovýroby na pozemcích stěžovatelů p. č. 118 a XC, což je v souladu s územním plánem. Rozsah staveniště umožňoval dopravu i průjezd všem. Stěžovatelé požádali o nové povolení k oplocení pozemků s vraty východním směrem, to však nebylo vydáno. Přesto bylo postaveno oplocení z drátěného pletiva s betonovou podezdívkou a ocelovými sloupky. Požadovaný vjezd na pozemek p. č. 113/2 nebyl v minulosti ani nedávné době využíván.

[61] Obec Močerady dále zmínila, že stěžovatelé podali různé podněty, např. proti stavbě vrtané studny v blízkosti jednotné kanalizace. Kontaminace spodních vod nebyla prokázána. Kanalizace byla opravena. Kanalizační teče převážně dešťová a přečištěná voda. Obec Močerady nemá žádnou informaci o tom, že by vodoprávní úřad z Horšovského Týnu zahájil jakékoliv řízení. Ostatní občané dosud nepodali žádnou stížnost na snížení kvality vody v jejich studních. Další podnět se týkal manipulace se stavební sutí či uložení výkopové zeminy. Ani v tomto ohledu obec Močerady nepochybila.

[62] Kanalizační přípojka hasičské zbrojnice na vyčištěné vody z ČOV byla dostatečně obetonována. Její hloubka podle projektu závisí na úrovni hloubky stávající jednotné kanalizace obce s volnou výustí VV1 do rybníka. Přípojka nevede pod komunikací, ale v zeleném pásu při místní komunikaci nijak extrémně zatížené nákladní dopravou. Přání stěžovatelky na hloubku 1,5 m je nereálné, neboť hladina rybníka určuje i odtokové poměry z roury ve volné výusti do rybníka VV1. Normové hodnoty jsou doporučené, zde z hlediska místních podmínek reálně nahrazené dostatečným obetonováním přípojky.

[63] Odstup hasičské zbrojnice od společné hranice je 0,9 m. Zaměstnanci kovovýroby si přes estetický kačírek zkracují chůzi do hlavních vrat a poničili jej. Stěžovatelům tedy jde o průchod. Stěžovatel ničí také obrubníky na návsi u kapličky.

[64] Historický vjezd, který se stěžovatelka snaží obnovit, by byl podle obce Močerady příliš šikmý, nesplňoval by bezpečnostní předpisy v rozhledových poměrech ani ohledně intenzity dopravy. Nadto stěžovatelka podala a zase „*takticky stáhla*“ žádost o povolení haly, která má stát v řešených místech. Z toho plyne, že historická vrata stěžovatelé nepotřebují a jsou jen nástrojem, „*jak brzdít*“ realizaci hasičské zbrojnice. Historický příjezd vede – z hlediska územního plánu – na plochu zeleně a léta nebyl využíván ani nebyl v terénu znatelný. Nikdy zde nebyla zpevněná vozovka. Obec zde sekala trávu na zarostlé ploše a vjezd zde nebyl patrný.

[65] Podle zprávy o geologicko-průzkumných pracích ze dne 11. 10. 2023 je základová spára způsobila pro další stavební práce. Základy jsou provedeny ve správné nezámrzné hloubce stavební firmou a stavba dosud nevykazuje žádné poruchy ani trhliny. Navíc je cíleně stěžovateli zaplavována dešťovou vodou. Hasičská zbrojnice splňuje odstupové vzdálenosti staveb (viz požárně bezpečnostní řešení a závazné stanovisko HZS Plzeňského kraje). Sušák hadic je specificky umístěn ve středu hřebene střechy a jeho faktická vzdálenost od domu č. p. YB je 13,595 m.

[66] Obava stěžovatelů, že vjezdová vrata do hasičské zbrojnice budou blokovat vrata do kovovýroby, je zbytečná. Obec Močerady má opět pocit, že stěžovatelům jde o skládání

a nakládání kamionů před vraty hasičské zbrojnice i do budoucna. Přitom plochy výrobního charakteru jsou přístupné ze západní části areálu kovovýroby. Otázka vjezdu k rodinnému domu č. p. YB je irelevantní, neboť tento vjezd nikdy nebyl povolen a jeho používání je „ilegální“. Proto ani není zakreslen v koordinačním situačním plánu hasičské zbrojnice. Jeho vytvořením si sám stěžovatel zmenšil jízdní profil vrat do kovovýroby.

[67] Závěrem obec Močerady poukázala na skutečnost, že stavba je již realizována a je na ni čerpána dotace. Na „arogantní a bezkompromisní“ jednání stěžovatelů obec Močerady reaguje věcně. Práva stěžovatelů nebyla nijak omezena (resp. jen pro nezbytné provádění přípojek a asfaltování ploch, které bylo předem oznámeno). Nyní mají stěžovatelé příjezdové poměry po asfaltových cestách na návsi „díky hasičské zbrojnici v nebývalé kvalitě a šíři jako nikdy předtím“. Podle obce Močerady je napadený rozsudek správný.

2.4 Replika stěžovatelů

[68] Podle stěžovatelů je vyjádření obce Močerady tendenční, osočující a nepodložené. Obec Močerady nereaguje na předmět řízení, ale účelově rozšiřuje rozsah skutkových tvrzení a okolností, které byly hodnoceny krajským soudem. Plocha návsi není předmětem tohoto řízení a argumentace stěžovatelů není spjata s údajným omezováním a újmou stěžovatelů z důvodu snížené možnosti využívání plochy obecní návsi. Poměry v místě umístění základů rodinného domu stěžovatele nemohou být shodné s hasičskou zbrojnicí již jen z důvodu vzdálenosti od rybníka a sklonu terénu, nadto rodinné domy spadají do jiné geotechnické kategorie než hasičská zbrojnice. Obec Močerady nerespektuje právo stěžovatelů rozhodovat samostatně o rozsahu a způsobu využívání jejich vlastnictví. S tím souvisí konstantní snaha popírat existenci historicky existujícího vjezdu při současném tlaku na to, aby stěžovatelka zřídila nový sjezd v jiném místě. V této souvislosti je zavádějící tvrzení obce Močerady o tom, že stěžovatelce nebylo vydáno nové povolení oplocení a sjezdu směrem od hasičské zbrojnice. Obec Močerady ve svém vyjádření potvrzuje, že v důsledku výstavby hasičské zbrojnice byl omezen stávající vjezd na pozemek stěžovatelky. Popisuje totiž, jak je nyní sjezd z pozemku p. č. 113/2 nebezpečný a jaké úsilí musí řidiči v tomto místě nově vynaložit. Stěžovatelka v řízení prokázala, že přístup na pozemek je v místě historicky existujícího sjezdu využíván.

3. Právní hodnocení

[69] Kasační stížnosti nejsou důvodné.

3.1.1 Nevypořádání námitek žalovaným či krajským soudem

[70] **Oba stěžovatelé** namítli nevypořádání jejich námitek žalovaným, který pouze opsal své dříve zrušené rozhodnutí v rekapitulační části nyní napadeného rozhodnutí. Krajský soud prý otázku posoudil nesprávně a nepřezkoumatelně.

[71] Krajský soud se v napadeném rozsudku nejprve zabýval podstatou žalobních tvrzení. Uzavřel, že tvrzení stěžovatelů zakládají žalobní bod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. K tomu vysvětlil, že zkopírování znění námitek

pokračování

(ze správního řízení) do žaloby neznamená, že stěžovatelé namítli jejich nesprávné právní posouzení.

[72] Podle NSS není jednoduché „rozklíčovat“ podstatu námitek obou stěžovatelů. Jejich argumentace je směsí výtek vůči žalovanému a následně též krajskému soudu, v níž se prolínají námitky nezákonnosti (nesprávného věcného posouzení) s tvrzeným nevypořádáním jednotlivých námitek (nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů) i nedostatečně zjištěným skutkovým stavem. Stěžovatelé spletně argumentují tím, že rozhodnutí správních orgánů či rozsudek krajského soudu jsou nezákonné a zároveň neodůvodněné, popř. zmiňují částečnou nepřezkoumatelnost. Strochou nadsázky by se dalo říci, že již samotné argumenty stěžovatelů, které se průběžně doplňovaly, „upřesňovaly“ a „dokreslovaly“, jsou obtížně přezkoumatelné. Jak správně poznamenal krajský soud, logicky vedle sebe nemohou obstát tvrzení, podle nichž žalovaný námitky stěžovatelů vůbec nevypořádal a ignoroval je, vedle tvrzení jejich nesprávného právního posouzení. NSS si je samozřejmě vědom kategorie tzv. částečné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (resp. rozsudku). V této věci je ovšem obtížné jednoznačně vymezit, které své konkrétní dílčí námitky považují stěžovatelé za opomenuté a které za nesprávně posouzené.

[73] K namítané nepřezkoumatelnosti *napadeného rozsudku* NSS sděluje, že tuto vadu neshledal. Námitku nevypořádání námitek žalovaným krajský soud posoudil v bodech 50-77, námitku týkající se nezámrné hloubky v bodech 91-100 napadeného rozsudku. K námitkám ohledně odstupu hasičské zbrojnice od pozemků či staveb stěžovatelů se krajský soud vyjádřil v bodech 63-65 a 69-70 napadeného rozsudku. Náзор krajského soudu je u každé z uvedených námitek, u nichž stěžovatelé namítali „*částečnou* či *svým způsobem nepřezkoumatelnost*“, podrobně a logicky (míněno z hlediska přezkoumatelnosti) zdůvodněn.

[74] Stěžovatelé považují *rozhodnutí žalovaného* za (částečně) nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Krajský soud byl opačného názoru. NSS připomíná, že přezkoumá-li krajský soud rozhodnutí žalovaného, které pro absenci odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i svůj rozsudek (viz rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006 - 91). Tak tomu ovšem v posuzované věci není.

[75] Je vhodné připomenout obecná východiska pro hodnocení přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nedostatkem důvodů nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody v uvedeném smyslu jsou takové vady skutkových zjištění, jež utvářejí rozhodovací důvody (např. správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly provedeny). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může plynout i z toho, že správní orgán nevyčerpal celý rozsah odvolání. Na druhou stranu to neznamená, že se správní orgány musí zabývat každým dílčím argumentem. Typicky lze na odvolací námitky a tvrzení účastníků reagovat i tak, že správní orgán poskytne vlastní právní názor, který jako celek vylučuje třebas i širší komplex účastníkovy argumentace. Je potřeba se výslovně vypořádat především se základními námitkami (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003,

čj. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007 - 84, ze dne 4. 10. 2022, čj. 10 As 522/2021 - 126).

[76] NSS pro přehlednost rekapituluje obsah napadeného rozhodnutí žalovaného. Na str. 4 žalovaný (v návaznosti na popis předchozího průběhu řízení) uvádí, že rozhodnutím ze dne 25. 11. 2021 potvrdil napadené rozhodnutí stavebního úřadu a zamítl odvolání stěžovatelů. Následuje text „*K odvolacím důvodům sdělil následující:*“ a doslovná citace vypořádání odvolacích námitek z uvedeného rozhodnutí žalovaného. Pouze u námítky č. 6 je oproti původnímu znění doplněno, že v době mezi rozhodnutím ze dne 25. 11. 2021 a rozsudkem krajského soudu čj. 77 A 5/2022 - 108 bylo dne 2. 3. 2022 vydáno usnesení o zastavení řízení o umístění stavby oplocení pozemků p. č. 118, 113/2 (vč. ocelových vrat o šířce průjezdu 6 m). V odůvodnění napadeného rozhodnutí následuje další popis průběhu odvolacího řízení, vč. informace o vyjádření stěžovatelů ze dne 20. 2. 2023. K nim žalovaný sdělil, že stěžovatelé opět zopakovali své námítky týkající se vjezdu k rodinnému domu č. p. YB, příp. ke stavbě č. p. YA (omezení trvalé i prováděním stavebních prací), nerespektování požadavků vyhlášek č. 501/2006 Sb. a č. 268/2009 Sb., z dokumentace není zřejmé, zda nebude vjezdem požárních vozidel omezeno vlastnické právo stěžovatelů. Žalovaný dále uvedl, že vyzval obec Močerady k doplnění podkladů (stavebně-konstrukční řešení vč. statického posouzení stavby zpracované autorizovanou osobou a originály výkresu). Po doplnění podkladů se vyjádřili stěžovatelé (podání ze dne 1. 6. 2023). Jejich námítky žalovaný shrnul tak, že stěžovatelé zpochybňují správnost „založení“ stavby do hloubky 800 mm. Své posouzení opírají o své úvahy a odkazují na normu ČSN 73 6133, která se ale týká návrhu provádění zemního tělesa pozemních komunikací. Předmětem stavby ale není pozemní komunikace. Žalovaný dále uvedl, že v podání ze dne 1. 6. 2023 stěžovatelé neuvádí, jak bude zasaženo do jejich vlastnických práv, ale odkazují na svá vyjádření ze dne 20. 2. 2023. Tam sdělili, že „*vzhledem k marginální vzdálenosti stavby od hranice pozemku p. č. 113/2 může mít navržená statika umístované stavby z důvodu nesplnění norem zcela zásadní vliv na vlastnické právo účastníka ve smyslu potenciálních negativních zásahů (emise, zřícení atd.)*“. Žalovaný uvedl, že na pozemku p. č. 113/2 je stavba ve vzdálenosti více jak 20 m od navrhované stavby. Vzhledem ke vzdálenosti stavby je „*zřícení stavby naprosto irrelevantní*“. Obec Močerady předložila zprávu o geologicko-průzkumných pracích a statické posouzení stavby, obě vypracované odborně způsobilými osobami. Podle statického posouzení stavby „*nedojde v průběhu výstavby a následného užívání ke zřícení stavby nebo její části. Dimenze jednotlivých prvků stavby byly ověřeny výpočtem a nepřipouští větší stupeň nepřípustného přetvoření vlivem účinků zatížení. Stavba staticky vyhovuje*“. Dále žalovaný uvedl, že stěžovatelé opět argumentují nutností vjezdu na p. č. 113/2 a č. p. YB. Nový vjezd na č. p. 113/2 však povolen nebyl. Pozemek je volně přístupný z vedlejší komunikace. „*Vjezd na pozemek rodinného domu č. p. YB nebude stavbou zrušen, stavba se nachází na vedlejším pozemku, kde se již v současné době nachází původní hasičská zbrojnice. Vjezd do nové hasičské zbrojnice je přímo z veřejného prostranství obce po stávající asfaltové komunikaci*“. Závěrem žalovaný uvedl, že nezjistil důvod ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný „*doplnil spisový materiál o podklady, na základě kterých bylo rozhodováno, věc opětovně posoudil a došel ke stejnému závěru, že stavba je navržena v souladu se všemi právními předpisy, tzn. i s prováděcími vyhláškami, které [stěžovatelé] rozporují*“.

pokračování

[77] Žalovaný tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí rekapituloval průběh řízení, v rámci něhož uvedl též své první rozhodnutí o odvolání ze dne 25. 11. 2021. Doslovně odcitoval také vypořádání jednotlivých odvolacích námitek. Dále pokračoval v popisu průběhu řízení vč. doplnění podkladů a zmínil i vyjádření stěžovatelů k podkladům rozhodnutí ze dne 20. 2. 2023 a 1. 6. 2023. Následuje posouzení „založení“ stavby, vzdálenosti (odstupu) staveb, statiky stavby a vjezdů na pozemek p. č. 113/2 a k domu č. p. YB. Poté žalovaný uvedl, že nezjistil důvod ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu, věc po doplnění podkladů opětovně posoudil a dospěl ke stejnému závěru, že stavba je navržena v souladu se všemi právními předpisy a vyhláškami, k nimž stěžovatelé směřovali své výtky. Podle NSS je zřejmé, že žalovaný si byl vědom obsahu vyjádření stěžovatelů ze dne 20. 2. 2023 a 1. 6. 2023, přesto dospěl ke stejnému posouzení odvolacích námitek. Proto setrval na jejich původním vypořádání a přejal je do nyní napadeného rozhodnutí.

[78] Nad rámec nezbytného NSS poznamenává, že krajský soud rozsudkem čj. 77 A 5/2022 - 108 *nezrušil* rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2021 *pro věcnou nesprávnost*. Důvodem bylo, že skutkové závěry se opíraly o podklady, které nebyly součástí správního spisu (žalovaný je opomněl do spisu zařadit a umožnit účastníkům se k nim vyjádřit). Dále krajský soud vytkl, že nebyla řádně vypořádána námitka týkající se hloubky základové spáry (nezámrné hloubky) a případných dopadů na statiku hasičské zbrojnice. Vzhledem k těmto skutečnostem nebylo *a priori* vyloučeno, aby žalovaný odstranil vytýkané vady a nadále setrval na svých závěrech (ke kterým krajský soud v citovaném rozsudku nevyslovil žádnou věcnou výtku).

[79] NSS tedy souhlasí s krajským soudem, že samo o sobě není vadou, jestliže se žalovaný i po doplnění odvolacího řízení přidrží způsobu, kterým odvolací námitky již dříve vypořádal. Podstata odvolacích námitek zůstala stejná i poté, co se stěžovatelé vyjádřili k doplněným podkladům rozhodnutí. NSS stejně jako krajský soud ověřil, že žalovaný se vyjádřil ke všem uplatněným odvolacím námitkám uvedeným ve společném odvolání stěžovatelů ze dne 13. 9. 2021 (k námitkám stěžovatelky č. 2 a 3 a stěžovatele č. 2, 3 a 5 podrobněji viz níže). Jakkoliv to žalovaný mohl udělat – slovy krajského soudu – „*stylisticky obratněji*“, jeho názor na každou z námitek je z napadeného rozhodnutí zřejmý.

[80] Z výše uvedených důvodů plyne, že žalovaný nepochybil. Za daných okolností není vadou, setrval-li žalovaný na svém původním rozhodnutí, které uvedl v „*rekapitulační části odůvodnění*“, a přejal je do nyní napadeného rozhodnutí.

[81] V žalobě **stěžovatelka** namítla, že postup žalovaného (tj. citace původního rozhodnutí) nemohl obstát ve vztahu k jejím námitkám č. 2 a 3, u nichž byly doplněny podklady a vyjádření. Krajský soud (a následně NSS) se tedy musel zabývat tím, zda v testu přezkoumatelnosti ob stojí také vypořádání těchto námitek.

[82] K tomu, zda žalovaný přezkoumatelně vypořádal námitky stěžovatelky č. 2 a 3, se krajský soud vyjádřil v bodech 61-66 napadeného rozsudku. NSS se s tímto posouzením ztotožňuje. K námitce č. 2 (ochranná pásma inženýrských sítí v místě vjezdu na pozemek p. č. 113/2) se žalovaný vyjádřil na str. 7 napadeného rozhodnutí. Vycházel z jiných skutkových zjištění, než která (bez jakéhokoli důkazního návrhu) předestřela stěžovatelka, a setrval na svém stanovisku, že v místě se nenachází stávající vjezd (k zákonnosti posouzení

viz níže). Námitku č. 3 (odstup stavby od hranice pozemku p. č. 113/2) žalovaný vypořádal na str. 7-8 napadeného rozhodnutí. Vysvětlil, která ustanovení týkající se odstupů a vzdáleností staveb se v dané věci aplikují a která nikoliv, poukázal na relevantní závazná stanoviska dotčených orgánů. Věnoval se také požárně nebezpečnému prostoru a možnosti údržby staveb.

[83] NSS nespatřuje pochybení ani v tom, že krajský soud stěžovatelku upozornil na povinnost řádného vymezení žalobních bodů. Reagoval tím na obecnou „proklamaci“ stěžovatelky, podle které zůstaly námitky č. 2 a 3 „*zcela nevypořádány, a to zejména s ohledem na skutečnosti uvedené po doplnění podkladů pro rozhodnutí v následujících vyjádřeních [stěžovatelky]*“. Krajský soud závěrem svého podrobného posouzení přezkoumatelnosti upozornil, že za stěžovatelku nemůže dotvářet argumentaci ohledně toho, zda „*všechna dílčí tvrzení obsažená v jejím sdělení či [...] vyjádřeních nalezla adekvátní odraz v odůvodnění napadeného rozhodnutí*“. NSS souhlasí s krajským soudem, že stěžovatelka měla označit konkrétní argumenty, které žalovaný opomenul, resp. jejichž podstatu vůbec nevypořádal. NSS nepřehlédl, že stěžovatelka v žalobě téměř doslovně odcitovala své argumenty ohledně námitky č. 2 a 3 uvedené v podání ze dne 20. 2. 2023. To ovšem nelze považovat za jednoznačně vymezenou námitku nevypořádání dílčích argumentů žalovaným.

[84] Stejnou námitku jako stěžovatelka (bod [81] tohoto rozsudku) uplatnil **stěžovatel** ve vztahu ke svým námitkám č. 2, 3 a 5. K tomu, zda žalovaný přezkoumatelně vypořádal tyto námitky, se krajský soud vyjádřil v bodech 68-73 a 78-81 napadeného rozsudku. NSS s tímto posouzením souhlasí. Námitku č. 2 (odstup staveb) žalovaný hodnotil na str. 7-8 napadeného rozhodnutí. Poukázal na § 25 odst. 4 a 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a na podkladě koordinačního situačního výkresu dospěl k závěru, že odstup hasičské zbrojnice od rodinného domu č. p. YB je splněn. Námitku č. 3 (nerespektování vjezdu k domům č. p. YB a YA) vypořádal žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že stěžovatel námitku neuvedl v řízení před stavebním úřadem, v němž bylo možné stanovit podmínky pro provádění stavby; proto žalovaný k námitce nepřihlédl. Obecně však doplnil, že stavba bude prováděna firmou, která musí dbát na neobtěžování sousedních vlastníků nad obvyklou míru. Námitku č. 5 (vjezd a výjezd požárních vozidel) posoudil žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí. Popsal, že hasičská vozidla mají přímý vjezd z návsi v délce min. 16 m. Požadavek na obalové křivky by zatěžoval žadatele nad přípustnou míru a námitka svým obsahem přesahuje § 94n odst. 3 stavebního zákona. Vlastnická práva stěžovatele nebudou ovlivněna, neboť podle dokumentace se nepředpokládá stání požárních vozidel před hasičskou zbrojnicí tak, aby bránila vjezdu na pozemky stěžovatele.

[85] Pouze pro úplnost NSS opět poukazuje na nelogičnost argumentu stěžovatelů, kteří namítli jednak nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, jednak nesprávné posouzení těchto námitek. Již jen z toho je zřejmé, že námitka nepřezkoumatelnosti nemohla obstát. Mohou-li stěžovatelé namítat, v čem je názor žalovaného nesprávný, pak z povahy věci existuje odůvodnění rozhodnutí (nebyly-li by důvody, nebylo by s čím polemizovat).

[86] NSS uzavírá, že krajský soud správně (a pochopitelně tak i přezkoumatelně) posoudil otázky týkající se tvrzených nedostatků odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Kasační

pokračování

námítky nesprávného posouzení (ne)vypořádání námitek žalovaným a nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku nejsou důvodné.

3.1.2 Přeformulování žalobních námitek při ústním jednání

[87] V souvislosti s hodnocením podstaty žalobních námitek krajský soud učinil poznámku o tom, že zástupce stěžovatelů při jednání „*opustil tvrzení o úplném nevypořádání námitek a soustředil se na způsob jejich vypořádání*“. S tímto názorem **stěžovatelé** nesouhlasí.

[88] NSS ze záznamu jednání u krajského soudu zjistil, že zástupce stěžovatelů „*primárně odkázal*“ na písemné vyhotovení žalob, zároveň „*stručně připomenul*“ základní žalobní body. Poté uvedl, že první žalobním bodem je nevypořádání námitek žalovaným, který pouze v rekapitulační části citoval své zrušené rozhodnutí. Dále sdělil, že napadené rozhodnutí není v souladu s právními předpisy. Nebyly vypořádány námitky ohledně inženýrských sítí a nezámrzné hloubky a odstupu hasičské zbrojnice od pozemku stěžovatelky. Hlavní námitkou stěžovatelky je nerespektování historického vjezdu. K tomu v rámci žaloby doložila řadu dokumentů prokazujících, že vjezd existuje. I kdyby neexistovalo povolení vjezdu, muselo být toto oprávnění ze strany stěžovatelky vydrženo. Námitka spočívá v tom, že žalovaný se námitkou dostatečně nezabýval. Pouze konstatoval, že řízení o umístění oplocení (nikoliv o povolení vjezdu) bylo zastaveno. Doložila-li by stěžovatelka v řízení o umístění stavby požadované dokumenty, „*aprobovala by tím*“ názor stavebního úřadu a žalovaného, že vjezd neexistuje. Na „*dokreslení situace*“ zástupce stěžovatelů předložil fotografie. K vjezdu zástupce stěžovatelů uvedl, že je zde nutné zásobování kamionovou dopravou kovovýroby, které je v současnosti „*prakticky nemožné*“. Je znemožněn příjezd jakéhokoliv širšího (i osobního) vozidla k pozemku stěžovatelky. Zástupce stěžovatelů pokračoval tím, že žalovaný se nevypořádal s námitkou stěžovatele ohledně omezení vjezdu stěžovatele (kolmého na silnici). Hasičská zbrojnice zamezila vjezdu na pozemek, neboť žádné vozidlo se zde „*nevymočí*“. Stěžovatelovy námitky vedle „*námitek, které dokreslují rozpor napadeného rozhodnutí s obecně závaznými předpisy a regulativy*“, se týkaly odstupu staveb (věž na sušení hadic se může zřítit na pozemek stěžovatele). Byl porušen regulativ minimální šíře veřejného prostranství. V průběhu řízení nebylo vůbec vyřešeno omezení stěžovatele a jak se mu zajistí náhradní přístup při provádění stavby (překopu silnice). Další námitka je nerespektování vjezdů. Také nebyla dodržena nezámrzná hloubka. Podzemní vody „*jsou mělko*“, základy mohou být zavodněny podzemní vodou a projektová dokumentace neodpovídá regulativům (spára je v hloubce 0,8 m). V průběhu „*všech námitek, kde to bylo logicky související*“, byla namítána špatně vyhotovená projektová dokumentace ohledně zaměření. Byla nakreslena nahrubo a nebyly zakresleny geometrické kóty. Ve skutečnosti pak nebude stavba reálně odpovídat. Na dokreslení „*důvodnosti námitek*“ zástupce uvedl, že vrtaná studna stojí v těsné blízkosti kanalizace a byla prokopnuta kanalizace. Zástupce opět předložil fotografie. Městský úřad Staňkov rozhodl, že není možné pokračovat v další realizaci studny, než se problém vyřeší. Zástupce uvedl také to, že odbor životního prostředí konstatoval kontaminaci vody. Námitka (nastavení inženýrských sítí, kontaminace rybníka) nebyla správními orgány vůbec vypořádána, ale nyní je potvrzeno, že byla důvodná.

[89] NSS opět zmiňuje, že formulace žalobních bodů jak v žalobě, tak při jednání u krajského soudu, je obtížně uchopitelná. Stěžovatelé (resp. jejich zástupce) namítali

nevypořádání svých námitek. Zároveň však uváděli věcné argumenty (k témuž vypořádání námitek, u nichž tvrdili vadu nepřezkoumatelnosti), tedy v čem považují rozhodnutí správních orgánů za nezákonná.

[90] Krajský soud se musel s žalobními body vypořádat i přes jejich problematickou formulaci. Učinil tak způsobem, že nejprve vyložil svůj náhled na podstatu žalobních bodů (body 51-52 napadeného rozsudku). V rámci této úvahy krajský soud zmínil onen rozpor ve formulaci žalobních bodů při jednání. Jednalo se toliko o dílčí argument, který je třeba chápat v daném kontextu. Ten je podle NSS zřejmý (jednoduše řečeno, krajský soud vysvětlil, proč je třeba podřadit danou argumentaci stěžovatelů pod námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů). Následně krajský soud vypořádal námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (body 57-81 napadeného rozsudku). Po konstatování přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného posoudil krajský soud námitky nesprávného právního posouzení (bod 82-108 napadeného rozsudku). Takovému postupu nelze podle NSS nic vytknout.

[91] K poznámce stěžovatelů o nepřipustnosti tvrzení a důkazů týkajících se vrtané studny NSS sděluje, že ani v tomto ohledu krajský soud nepochybil. Jednoduše řečeno, stěžovatelé nemohou obcházet § 71 odst. 2 s. ř. s., tj. uplatňovat zcela novou argumentaci a důkazy po uplynutí lhůty s odůvodněním, že „*pouze dokreslují situaci*“. Stěžovatelé skutečně žádnou žalobní argumentaci ohledně vrtané studny neuplatnili, a proto nebylo namíste uplatňovat k ní nová tvrzení či důkazy. Krajský soud v popsáném ohledu nijak nepochybil.

[92] Ani kasační námitky týkající se názoru krajského soudu na „*modifikaci*“ žalobních námitek a důkazů ohledně vrtané studny nejsou důvodné.

3.1.3 Existence historického vjezdu na pozemek p. č. 113/2

[93] Dále se NSS zabýval námitkou **stěžovatelky** ohledně existence vjezdu na pozemek p. č. 113/2. Stěžovatelka nesouhlasí s názorem správních orgánů a krajského soudu, podle nichž nový vjezd na pozemek p. č. 113/2 nebyl povolen a původní vjezd zanikl odstraněním stavby č. p. 13. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, resp. je s nimi v rozporu, a krajský soud měl napadené rozhodnutí zrušit.

[94] NSS shrnuje, jak se s námitkou stěžovatelky vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovaný nejprve uvedl, že pozemek p. č. 113/2 není v současné době oplocen. Poukázal na běžící řízení o umístění oplocení (vč. vrat), které stavební úřad přerušil, neboť vyzval stěžovatelku k doplnění rozhodnutí o připojení nemovitosti, příp. o úpravě připojení sousední nemovitosti včetně vyřešení připojení na stávající dopravní infrastrukturu. Usnesení o přerušení řízení bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu, z něhož je zřejmé, že „*požadavek na stanovisko příslušného silničního správního úřadu [...] je opodstatněný*“. Odvolací orgán také konstatoval, že je zde „*oprávněný předpoklad*“, že vjezd zanikl spolu s odstraněním rodinného domu č. p. 13. Několik let byl tento pozemek volně přístupný (viz historické letecké snímky). Obec Močerady (jejíž obecní úřad je příslušným silničním správním úřadem) ve vyjádření k odvolání také uvedla, že vjezd zanikl s odstraněním rodinného domu. Sama stěžovatelka žádala o umístění vrat jako stavby nové.

pokračování

K připojení pozemku p. č. 113/2 se vyjádřil silniční správní úřad obce Močerady v rámci řízení o odstranění staveb provedených bez opatření stavebního úřadu. V písemnosti ze dne 29. 1. 2021 je uvedeno, že napojení pozemku je možné kolmo z místní komunikace, nikoli přes plochu občanské vybavenosti a městskou zeleň, se souhlasem silničního správního úřadu obce Močerady. Stěžovatelka má tedy „*prokazatelnou povědomost*“ o tom, že ani vlastník, ani silniční správní úřad nesouhlasí s připojením pozemku ze strany stávající i nově povolené hasičské zbrojnice. V řízení o umístění stavby bylo dne 2. 3. 2022 vydáno usnesení o zastavení řízení, které nabylo právní moci dne 24. 3. 2022. Závěrem žalovaný zopakoval, že ze spisu týkajícího se územního řízení plyne, že nový vjezd na pozemek p. č. 113/2 nebyl povolen.

[95] Žalovaný tedy popsal skutečnou (aktuální i historickou) podobu sporného místa vjezdu. Vyslovil svůj předpoklad, že vjezd zanikl spolu s odstraněním rodinného domu č. p. 13. Na podporu svého názoru odkázal na řízení o umístění oplocení, ve kterém se řešila jednak otázka nového oplocení vč. vrat, jednak související existence vjezdu. Konstatoval rovněž, že řízení bylo zastaveno. Dále uvedl, že stěžovatelka zná stanovisko vlastníka komunikace a silničního správního úřadu, kteří nesouhlasí s připojením pozemku ze strany hasičské zbrojnice.

[96] S tímto posouzením se ztotožnil krajský soud a souhlasí s ním i NSS. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí uvedl vše podstatné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí by jistě mohlo být – ze subjektivního pohledu stěžovatelky – obsáhlejší. Zásadní je ale to, že z rozhodnutí žalovaného plyne, jaký skutkový stav zjistil a jak právně hodnotil stěžovatelčinu námitku. Níže NSS reaguje na argumenty stěžovatelky podrobněji. Nečiní tak proto, že by závěry správních orgánů či krajského soudu byly nedostatečné. NSS pouze reaguje na skutečnost, že stěžovatelka závěry správních orgánů a krajského soudu dezinterpretuje, resp. nechápe je správně.

[97] Mezi účastníky není sporné, že na pozemku p. č. 113/2 dříve stál rodinný dům č. p. 13, ke kterému byl zřízen vjezd vč. vrat. Sporné není ani to, že stěžovatelka rodinný dům a oplocení včetně vrat odstranila. Stěžovatelka přesto zastává názor, že na její pozemek p. č. 113/2 zůstal v daných místech zachován vjezd, který mají správní orgány respektovat.

[98] Stěžovatelka však nerozlišuje mezi faktickým stavem v území a stavem právním (resp. „*úředně povoleným*“). V dané věci není ani tak podstatné, že sjezd byl zřízen v době, kdy nemusel být úředně povolen. Mnohem důležitější je to, že jeho účelem bylo zpřístupnění rodinného domu č. p. 13. Stěžovatelka nezpochybňuje, že rodinný dům včetně oplocení a vrat odstranila již v době účinnosti zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (v této věci je relevantní znění účinné do 31. 12. 2023, pozn. NSS). Zároveň sama jednoznačně argumentuje tím, že nyní vjezd potřebuje využívat v souvislosti s provozem kovovýroby, tedy včetně vjezdu větších vozidel (kamionů). Účel a parametry vjezdu v podobě, které se stěžovatelka nyní dovolává, je zjevně odlišný než ten původní. Právě to hraje roli v posouzení, zda měl být „*respektován*“ stěžovatelkou tvrzený existující vjezd.

[99] Z leteckých snímků, které jsou obsahem správního spisu, žalovaný a krajský soud zjistili, že v roce 2011 byl pozemek oplocen (vč. brány), ale na snímcích z let 2017 a 2019 již

nikoli. Několik let byl pozemek volně přístupný z vedlejší komunikace. Krajský soud v této souvislosti upozornil, že sjezd může za určitých okolností zaniknout fyzickým odstraněním či dlouhodobým neužíváním. Žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí poukázal (byť prostřednictvím písemnosti z jiného správního řízení) na to, že napojení pozemku p. č. 113/2 není možné přes plochu občanské vybavenosti a městskou zeleň. Krajský soud a žalovaný dovodili, že rodinný dům č. p. 13 včetně vjezdu byl fyzicky odstraněn, a proto sjezd zanikl.

[100] Nad rámec nezbytného posouzení NSS ve správním spise ověřil, že v něm je založena relevantní část platného územního plánu obce Močerady z roku 2021. Podle něj se v místě původního sjezdu nachází plochy OV-P (občanská vybavenost) a ZO-P (zeleň ochranná a izolační). Přípustným využitím plochy OV-P je mj. pouze nezbytná dopravní a technická infrastruktura. Podmíněným přípustným využitím plochy ZO-P jsou mj. pouze ve výjimečných případech nezbytně nutné liniové stavby související dopravní a technické infrastruktury.

[101] Na tomto místě NSS zdůrazňuje, že předmětem řízení bylo jednak povolení výjimky k vrtané studně, jednak umístění a povolení hasičské zbrojnice. V takovém řízení správní orgány nemohou autoritativně určit existenci či založit práva ke konkrétnímu vjezdu, kterého se dovolává vlastník sousedního pozemku. Správní orgány byly povinny opatřit podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tato povinnost je ovšem doplněna povinností účastníků poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu jejich tvrzení (viz § 3, § 50 odst. 2 a § 52 správního řádu ve spojení s § 94n odst. 3 a § 192 odst. 1 stavebního zákona).

[102] V daném řízení stěžovatelka netvrdila ani nedoložila, že by historicky a souvisle až do současnosti užívala existující vjezd na pozemek p. č. 113/2, který byl určen (a dimenzován) k obsluze kovovýroby. Tvrdila, že v místech dříve existoval vjezd k rodinnému domu č. p. 13, který nezanikl, a že jej nyní potřebuje využívat pro svou kovovýrobu.

[103] Právě to bylo důvodem, proč správní orgány a krajský soud postavily své odůvodnění jednak na faktickém zániku historického vjezdu, jednak na tom, že sjezd v parametrech, jichž se stěžovatelka nyní dožaduje, nemá potřebné úřední povolení (ať již pro nové připojení či úpravu sjezdu).

[104] Z popsanych specifických okolností je třeba vycházet. Vjezd k rodinnému domu č. p. 13 vznikl v době, kdy nevyžadoval úřední povolení. Odstranila-li stěžovatelka tento rodinný dům vč. vrat a oplocení, lze – přinejmenším pro účely nyní posuzovaného řízení – vycházet z toho, že fyzickým odstraněním sjezd zanikl. Stěžovatelka nenabídla žádná tvrzení ani důkazy, které by vedly k jinému závěru. Chtěla-li stěžovatelka sjezd „zachovat“, resp. upravit jeho parametry či uvést jeho účel do souladu s nově vzniklými místními poměry, byla povinna postupovat podle platných a účinných právních předpisů v době odstranění stavby a sjezdu. Pak by v nyní posuzovaném řízení (hypoteticky) mohla přinést argumenty a podklady ve prospěch „respektování stávajícího vjezdu“.

pokračování

[105] Dalším logickým krokem v posouzení stěžovatelčiny námitky tedy bylo pojednání o právní úpravě sjezdů. Krajský soud přílehavě odkázal na § 10 odst. 1, 4 a 5 zákona o pozemních komunikacích a § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. NSS pro úplnost poukazuje rovněž na § 12 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.

[106] Připojení sousední nemovitosti k místní komunikaci či jeho úprava zásadně podléhá úřednímu povolení. V něm jsou stanoveny podmínky a parametry sjezdu, které musí být splněny. Jejich podoba souvisí – z povahy věci – s účelem konkrétně posuzovaného připojení (podrobněji srov. např. body 28-29, 32, 34 rozsudku NSS ze dne 5. 12. 2019, čj. 1 As 397/2019 - 103).

[107] Žádné takové úřední povolení připojení sjezdu k pozemku p. č. 113/2, resp. jeho úpravu, která by zohlednila tvrzený účel (zásobování a provoz kovovýroby), stěžovatelka nedoložila. Krajský soud správně uzavřel, že není udržitelný názor stěžovatelky, podle níž sjezd „*právně latentně existuje*“ a je možné jej bez dalšího obnovit (zvláště tehdy, mění-li se poměry v daném území). Tím by totiž mohla být ohrožena bezpečnost silničního provozu.

[108] Za daných okolností stěžovatelka skutečně dlouhodobě nevyužívala historický vjezd k jeho účelu, kterým bylo zpřístupnění rodinného domu. Žádného jiného sjezdu se při absenci úředního povolení nemohla v posuzovaném řízení dovolávat. Skutečnost, že stěžovatelka v mezidobí provedla úpravy v místě sjezdu, je sama o sobě bezpředmětná (tím spíše, že je stavební úřad nařídil odstranit). Stejně tak je v nyní posuzované věci bez dalšího irelevantní, zda stěžovatelka vydržela právo stezky a cesty. Jednak stěžovatelka toto své tvrzení nedoložila, jednak tento argument nevypovídá o tom, zda byl sjezd (či jeho úprava) povolen a v jakých parametrech.

[109] Úvahu o dalších možnostech vjezdu na pozemek p. č. 113/2 krajský soud uvedl pouze pro úplnost, aby bylo zřejmé, že stěžovatelce není přístup na její pozemek zcela zamezen (a z hlediska přístupnosti pozemku tak není nezbytné zachování tvrzeného sjezdu, popř. jeho vedení „*právě a pouze*“ požadovaným místem). Stěžovatelce lze dát za pravdu v tom, že úkolem krajského soudu nebylo hodnotit subjektivní názor stěžovatelky, zda požadovaný vjezd na pozemek p. č. 113/2 hodlá využívat, či nikoliv. Tato drobnost ovšem nemá vliv na celkově správné posouzení věci.

[110] Na výše uvedeném posouzení nemůže nic změnit ani názor stěžovatelky na „*souvislosti*“ týkající se řízení o umístění oplocení pozemku p. č. 113/2. Z výše uvedených závěrů vyplývá, že stěžovatelka se mýlí ohledně existence sjezdu k pozemku p. č. 113/2. NSS v tomto rozsudku ani nemůže konkrétně hodnotit výsledek či průběh zmiňovaného územního řízení. Za lichou NSS považuje rovněž stěžovatelčinu námitku legitimního očekávání ohledně povinnosti důsledně zkoumat místní poměry. Zaprvé, správní orgány a krajský soud řádně zjistily skutkový stav včetně místních poměrů. Zadruhé, krajský soud v bodě 88 napadeného rozsudku vysvětlil, proč stěžovatelkou zmiňované podklady nezakládaly žádné legitimní očekávání. NSS s tímto posouzením souhlasí a odkazuje na něj.

[111] Stěžovatelka také uvedla, že v žalobě namítala nevypořádání navržených důkazů žalovaným (fotodokumentace, předávací protokol geodetických prací). Stěžovatelce nelze přisvědčit. Na str. 11 žaloby sice tyto důkazy zmiňuje, činí tak ovšem pouze v rámci doslovné citace svého vyjádření ze dne 20. 2. 2023. To nelze považovat za jednoznačně uplatněnou námitku opomenutých důkazů. Nad rámec nezbytného posouzení NSS uvádí, že stěžovatelka tyto důkazy navrhla k prokázání existence vjezdu a vrat na pozemek p. č. 113/2 v historii. Tato skutečnost není mezi účastníky sporná, a proto by provedení důkazů bylo nadbytečné.

[112] Ze všech výše uvedených důvodů je zřejmé, že žalovaný i krajský soud přezkoumatelně a správně posoudili námitku nerespektování stávajícího vjezdu na pozemek p. č. 113/2. Jejich závěry mají oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Kasační námitky tedy nejsou důvodné.

3.1.4 Vjezd na pozemek p. č. 113/2 a inženýrské sítě

[113] **Stěžovatelka** namítla také nesplnění ochranných pásem inženýrských sítí v místě vjezdu na pozemek p. č. 113/2.

[114] Jak je podrobně vyloženo v bodě 3.1.3 tohoto rozsudku, v daném místě se existující vjezd nenachází. Proto nebylo třeba řešit, zda inženýrské sítě vyhovují provozu a parametrům takového sjezdu či kategorii „vozovka“ z ČSN 73 6005.

[115] Podle stěžovatelky se její námitka týkala též obecných závazných regulativů určujících minimální krytí kanalizačních přípojek a jejich uložení do nezámrzné hloubky s ohledem na využití území (terénu) v místech jeho uložení.

[116] Předně NSS uvádí, že námitka tak, jak byla uplatněna v odvolání ze dne 13. 9. 2021 a vyjádření ze dne 20. 2. 2023, se jednoznačně týkala inženýrských sítí v místě vjezdu na pozemek p. č. 113/2. Stěžovatelka v rámci textu odvolací a následně žalobní námitky uvedla ne zcela jasnou argumentaci, ve které opět směšuje námitku nesprávného posouzení a nepřezkoumatelnosti. Učinila také poznámku, že není naplněn regulativ vztahující se k požadavku na nezámrznou hloubku liniových staveb.

[117] Krajský soud námitku stěžovatelky posoudil v bodech 61-62 napadeného rozsudku a NSS s tímto posouzením souhlasí. Lze stručně zopakovat, že žalovaný námitku vypořádal na str. 7 napadeného rozhodnutí a své posouzení doložil projektovou dokumentací vypracovanou autorizovanou osobou. Podle té bude kanalizační přípojka uložena v hloubce cca 1 m podle platných právních předpisů a normových hodnot. Stěžovatelka nijak nedoložila své tvrzení, že kanalizace má být uložena v nezámrzné hloubce 1,5 m.

[118] NSS ve shodě s krajským soudem poznamenává, že nároky na hloubku uložení jednotlivých inženýrských sítí se mohou podstatně lišit. Vzhledem k tomu, že se jedná o technické záležitosti, určuje konkrétní nezámrznou hloubku odborník, tj. projektant, autorizovaný inženýr apod. (srov. § 94p odst. 1, § 159 odst. 3 stavebního zákona, § 33 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb.). Pouhý obecný odkaz, resp. neodborný výklad normy ČSN 73

pokračování

6005 v tomto ohledu jednoduše nepostačuje. Jinak řečeno, nepodložené tvrzení stěžovatelky nevyvrací odborný závěr autorizované osoby.

[119] Stěžovatelka uvedla, že krajský soud byl povinen přiřadit si konkrétní ustanovení porušeného právního předpisu k žalobnímu bodu obsahujícímu podstatu a popis takového porušení. Ve skutečnosti se ale domáhá toho, aby za ni krajský soud věcně dotvořil její vágní argumentaci (resp. doložil oponentní odborné vyjádření, které by dalo za pravdu stěžovateli). NSS připomíná, že soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty účastníka řízení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 1. 2007, sp. zn. II. ÚS 493/05, rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[120] NSS shrnuje, že kasační námitky nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti posouzení vjezdu na pozemek p. č. 113/2 a inženýrských sítí, resp. námitky nezámrné hloubky a krytí kanalizační přípojky, nejsou důvodné.

3.1.5 Těsná blízkost hasičské zbrojnice s pozemkem p. č. 113/2

[121] **Stěžovatelka** namítla nepřezkoumatelnost a nezákonnost posouzení krajského soudu ohledně těsné blízkosti hasičské zbrojnice s pozemkem p. č. 113/2.

[122] Jak již NSS uvedl v bodech [72], [82] a [83] tohoto rozsudku, není jednoduché porozumět podstatě námítky stěžovatelky, která směšuje kategorii nesprávného věcného hodnocení s nedostatečným odůvodněním. Tak či tak, krajský soud a žalovaný posoudili uvedenou námitku přezkoumatelným způsobem. Stěžovatelka neuvedla žádné konkrétní argumenty, které žalovaný zcela opomenul a v jejichž světle by napadené rozhodnutí neobstálo. Sama skutečnost, že stěžovatelka věcně nesouhlasí se způsobem vypořádání námítky, ještě neznamená, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[123] K věcnému posouzení lze zopakovat to, co žalovaný uvedl na str. 7-8 napadeného rozhodnutí. Hasičská zbrojnice je stavbou občanské vybavenosti, pro kterou se aplikuje § 25 odst. 1 (nikoli odst. 2 a 5) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Stavba musí splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické a požární ochrany. Stavba svým vzhledem „kopíruje“ urbanistický a architektonický charakter obce. Ke stavbě vydaly souhlasná závazná stanoviska orgán územního plánování, odbor životního prostředí a krajská hygienická stanice. Z hlediska požární bezpečnosti stavbu posoudil Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje. Na základě doložené dokumentace (vč. požárně bezpečnostního řešení stavby) vydal souhlasné koordinované závazné stanovisko. Žalovaný dále uvedl, že požárně nebezpečný prostor nepřesahuje na sousední pozemek. Správní orgány ověřily, že lze provádět údržbu stavby, neboť stavba se nachází na otevřené ploše návsi a přístup je k ní ze všech stran volný. Splněn je také požadavek § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť přesah střechy hasičské zbrojnice nezasahuje na sousední pozemek.

[124] Podle stěžovatelky hrozí v případě požáru dopad hořících částí na její pozemek. K takto obecné argumentaci NSS (v odpovídající obecné rovině) uvádí, že nemůže

bez dalšího vést k zamítnutí žádosti o vydání společného povolení stavby. Stěžovatelka by musela mít své nemovitosti na úplné samotě, aby takto povšechně popsané riziko bylo zcela vyloučeno.

[125] Stěžovatelka uvedla, že bude omezena z hlediska umístění, objemu, výstavby a údržby své vlastní stavby na pozemku p. č. 113/2, popř. též oplocení. Námitka směřuje jednak ke vzájemnému odstupu staveb, jednak k zákazu znemožnit zástavbu sousedního pozemku (§ 23 odst. 2, § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Podle NSS tuto námitku dostatečně vypořádaly již správní orgány a krajský soud. NSS nad rámec již řečeného vysvětluje, že odstup od stěžovatelčiny stavby by musela obec Močerady dodržet tehdy, byla-li by stavba stěžovatelky alespoň „*právně umístěna*“ (tj. bylo vydáno územní rozhodnutí či s ní počítal regulační plán daného území). Nic takového stěžovatelka netvrdila ani nedoložila. Ve správním řízení vyplynulo, že ani stavba haly, ani oplocení dosud pravomocně umístěny nejsou (a regulační plán pro dané území nebyl vydán). Dále je třeba zmínit, že nemožnost zástavby sousedního pozemku se neposuzuje ve vztahu ke konkrétní představě jeho vlastníka o budoucí zástavbě. Týká se výhradně možnosti umístit (popř. mít již umístěnu) kdekoli na pozemku stavbu, která je v souladu s územním plánem. Stěžovatelka netvrdila ani nedoložila, že by stavba hasičské zbrojnice zcela bránila mít na pozemku p. č. 113/2 jakoukoliv stavbu, kterou předpokládá územní plán. K tomuto odstavci srov. body 17 a 29-30 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2022, čj. 30 A 1/2020 - 133, č. 4339/2022 Sb. NSS, a judikaturu tam citovanou. Z povahy věci je vyloučeno, aby správní orgány posuzovaly průběh výstavby a údržbu neexistující (ale toliko „*tvrzené*“) stavby. NSS tedy ani v tomto ohledu nemůže stěžovatelce přisvědčit.

[126] NSS shrnuje, že kasační námitky nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti posouzení těsné blízkosti hasičské zbrojnice s pozemkem p. č. 113/2 nejsou důvodné.

3.1.6 Nesplnění požadavků vyhlášky č. 268/2009 Sb. (umístění základových pasů hasičské zbrojnice do nezámrzné hloubky)

[127] **Oba stěžovatelé** namítli nesprávné posouzení otázky, zda jsou základové pasy hasičské zbrojnice uloženy do nezámrzné hloubky, což může mít vliv na statiku a případné zřícení stavby.

[128] K argumentům o částečném nevypořádání dílčích námitek žalovaným NSS odkazuje na body [72] až [80] tohoto rozsudku. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí námitkou nepochybně zabýval (podrobněji viz níže), a to zjevně též v návaznosti na vyjádření stěžovatelů ze dne 20. 3. 2023 a 1. 6. 2023.

[129] Podle stěžovatelů vypořádal některé námitky poprvé až krajský soud. Stěžovatelé ovšem nijak konkrétně nespecifikovali, o jaké dílčí námitky se má jednat. Opět uvádějí toliko spleť argumentů, „*co všechno je špatně a opomenuto*“, zároveň však polemizují se zákonností napadeného rozhodnutí. Vzhledem ke způsobu argumentace stěžovatelů vysvětlil krajský soud podrobněji, co v napadeném rozhodnutí uvedl již žalovaný. Krajský soud tak učinil nikoliv proto, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Jednalo se patrně o reakci na způsob, jakým stěžovatelé uplatňují svá práva. NSS v tom nespatřuje

pokračování

žádné pochybení. Naopak je takový postup zcela správný a přínosný, neboť ještě detailněji vysvětluje nosné důvody napadeného rozhodnutí.

[130] Věcně námitku posoudil krajský soud v bodech 91-100 a 107-108 napadeného rozsudku, a to vyčerpávajícím způsobem. NSS se s jeho posouzením plně ztotožňuje. Stěžovatelé se zjevně nechtějí spokojit s tím, že správní orgány a krajský soud nepovažují jejich výtky za důvodné.

[131] Ve stručnosti lze zopakovat, že žalovaný ve vztahu k uvedené námitce doplnil podklady rozhodnutí (neboť její opomenutí bylo jedním z důvodů pro rušící rozsudek krajského soudu čj. 77 A 5/2022 - 108). Dne 23. 2. 2023 vyzval žalovaný obec Močerady k doplnění stavebně-konstrukčního řešení včetně statického posouzení stavby zpracované autorizovanou osobou. Obec Močerady doložila zprávu o geologicko-průzkumných pracích a statické posouzení hasičské zbrojnice (oboje zpracované autorizovanými osobami). Z těchto dokumentů vyplynulo, že stavba staticky vyhovuje. Ve zprávě o geologicko-průzkumných pracích byly zkoumány geologické i hydrogeologické poměry daného místa. Statické posouzení se opírá o konkrétní technické normy (ČSN). Věnuje se výslovně (mimo jiné) otázce základových pasů a vychází z geologicko-průzkumných prací provedených v místě staveniště. Výpočty počítají s charakterem zemin, hloubkou založení základových pasů, sklonem základové spáry, materiálem konstrukce i hladinou podzemní vody. Žalovaný uvedené podklady zohlednil v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[132] Krajský soud správně poznamenal, že problematika uložení základů stavby do nezámrzné hloubky je podstatná právě z pohledu zabezpečení statiky stavby. Nedávalo by smysl vydělit otázku nezámrzné hloubky a posuzovat ji samostatně bez dalších odborných zjištění. NSS zdůrazňuje, že sami stěžovatelé uplatnili argument nezámrznou hloubkou v souvislosti se statikou stavby a jejím možným zřícením. Zároveň nijak nevysvětlili, proč, a především jak by měla být nezámrzná hloubka posuzována samostatně, tj. bez dalších aspektů týkajících se základových pasů stavby a její statiky. Stěžovatelé poněkud účelově vytrhávali z kontextu věty ze zprávy o geologických pracích. Krajský soud vysvětlil v bodě 98 napadeného rozsudku, proč je takový postup nesprávný a co vše stěžovatelé účelově opomenuli.

[133] Žalovaný a krajský soud zcela správně uzavřeli, že stěžovatelé nepředložili žádné oponentní odborné posudky, které by vyvracely správnost uvedených podkladů. Stěžovatelům se nepodařilo prokázat, že základová spára měla být umístěna hlouběji. Pouhý laický výklad technických norem ze strany stěžovatelů v daném ohledu nepostačuje. NSS se s krajským soudem shoduje také v tom, že požadavek na další zkoumání této otázky je „spíše obstrukční a bez racionálního jádra“.

[134] Za správný považuje NSS také názor krajského soudu na rozsah námitek ve smyslu § 94n odst. 3 stavebního zákona. Z pohledu stěžovatelů je podstatné, že stavba staticky vyhovuje. Případná volba mezi způsoby zahloubení základové spáry, které všechny zajistí statickou bezpečnost stavby, se přímo nedotýká jejich vlastnických nebo jiných věcných práv.

[135] Ze všech uvedených důvodů nejsou kasační námitky stěžovatelů důvodné.

3.1.7 Odstup staveb podle vyhlášky č. 501/2006 Sb.

[136] **Stěžovatel** namítl, že žalovaný se dostatečně nezabýval námitkou odstupu staveb (porušením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Uvedl, že krajský soud námitku zhodnotil výlučně „*optikou nepřezkoumatelnosti*“, avšak přehlédl, že stěžovatel zpochybnil také zákonnost napadeného rozhodnutí.

[137] NSS konstatuje, že stěžovatel si opět neujasnil, zda považuje napadené rozhodnutí za neodůvodněné, nebo věcně nesprávné. Znovu si protiřečí, resp. nevymezuje, která konkrétní dílčí námitka nebyla vypořádána. K argumentům o částečném nevypořádání dílčích námitek žalovaným NSS odkazuje na body [72] až [80] tohoto rozsudku.

[138] NSS zjistil, že stěžovatel v žalobě téměř doslovně zkopíroval text ze svého vyjádření ze dne 20. 2. 2023. Závěrem uvedl stručný odstavec, v němž namítá, že žalovaný se s námitkou „*vůbec nevypořádal*“, také neúplně zjistil skutkový stav, a tím „*dle názoru [stěžovatele] zkrátil jeho práva způsobem, který již sám o sobě vyvolává nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto má [stěžovatel] za to, že nezákonnost rozhodnutí žalovaného [...] je dána i vlastním výše uváděným rozporem stavebního záměru s příslušnými regulativy vyhlášky č. 501/2006 Sb.*“. Stěžovatel tedy svou námitku skutečně vymezil především jako námitku nepřezkoumatelnosti. Krajský soud vypořádal námitku stěžovatele v bodech 69-70, resp. též 64-65 napadeného rozsudku. Uvedl, že žalovaný se námitkou zabýval na str. 7-8 napadeného rozhodnutí. Poukázal také na to, že žalovaný posoudil odstup staveb podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Krajský soud rovněž upozornil, že „*sama skutečnost, že [stěžovatel] se způsobem tohoto vypořádání možná věcně nesouhlasí, ještě neznamena, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, a už vůbec ne to, že by se žalovaný s danou námitkou vůbec nevypořádal*“.

[139] Krajský soud tedy jednak zdůvodnil, proč je rozhodnutí žalovaného přezkoumatelné, jednak uvedl, že žalovaný posoudil rovněž soulad záměru hasičské zbrojnice s § 25 odst. 4 zákona č. 501/2006 Sb. NSS považuje takové vypořádání žalobního bodu za příléhavé.

[140] Jednoduše řečeno, považoval-li stěžovatel rozhodnutí žalovaného za nezákonné, měl takto jednoznačný argument přednést v žalobě. Neučinil-li tak, nemůže krajskému soudu vyčítat, že si takovou námitku z neurčitého (resp. rozporného) textu nedovodil.

[141] I pokud by NSS přistoupil na argument stěžovatele, že namítal také nezákonnost napadeného rozhodnutí, nemohlo by to vést ke zrušení napadeného rozsudku.

[142] Krajský soud si byl vědom, jak žalovaný vypořádal namítaný rozpor s § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. V bodě 64 napadeného rozsudku doslovně citoval věcné posouzení žalovaného, čímž jej pojal do odůvodnění napadeného rozsudku. Vzhledem k nejasné formulaci žalobní námítky by zdejšímu soudu přišlo absurdní zrušit napadený rozsudek pouze proto, že krajský soud neučinil výslovnou poznámku o tom, že souhlasí s věcným hodnocením žalovaného.

pokračování

[143] Pro úplnost lze tedy zopakovat názor žalovaného. Žalovaný vyšel z citovaného ustanovení vyhlášky. Z koordinačního situačního výkresu zpracovaného autorizovanou osobou zjistil, že vzdálenost rodinného domu č. p. YB a hasičské zbrojnice je 9,05 m. To je více než výška stěny hasičské zbrojnice směrem ke stavbě pro bydlení. Stejně tak rodinný dům má stěnu směrem k hasičské zbrojnici pouze do výšky přízemí, tzn. daleko nižší, než je vzájemná vzdálenost staveb. Podle § 25 odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se vzájemné odstupy měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkónů, lodžii a teras staveb (nikoliv od přesahu střechy). Splněno je také to, že stavba hasičské zbrojnice (ani její střecha) nepřesahuje na sousední pozemek (§ 23 odst. 2 téže vyhlášky). Z uvedeného posouzení plyne, že názor stěžovatele není správný.

[144] NSS zcela nad rámec nezbytného posouzení uvádí, že žalovaný implicitně vypořádal také argument stěžovatele o výšce věže na sušení hadic. Jednoznačně totiž popsal, jak se podle vyhlášky má vzdálenost měřit, a podle toho výpočet také provedl. Stěžovatel argumentoval výškou věže, která však není součástí přilehlé obvodové stěny. Jeho tvrzení a výpočty tedy nebyly provedeny v souladu s citovanou vyhláškou, ale účelově tak, aby se stěžovatel „nějakým způsobem“ dostal k výpočtu vzdálenosti nesplňující regulativy. Takový postup nemá oporu v relevantních předpisech.

[145] NSS shrnuje, že kasační námitky týkající se odstupu staveb hasičské zbrojnice a č. p. YB nejsou důvodné.

3.1.8 *Provádění stavby nerespektuje nutnost vjezdu na pozemek p. č. XA*

[146] **Stěžovatel** v kasační stížnosti popsal své námitky před správními orgány a konstatoval, že námitka je obsoletní. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neformuloval, jakým způsobem krajský soud pochybil (ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.), nepovažuje NSS tuto část textu kasační stížnosti za kasační námitku (kterou by se mohl zabývat).

3.1.9 *Vyjíždění požárních vozidel z hasičské zbrojnice, omezení práv stěžovatele*

[147] **Stěžovatel** dále namítl, že krajský soud nesprávně a v rozporu s obsahem správního spisu posoudil námitku omezení práv stěžovatele v důsledku vyjíždění požárních vozidel z hasičské zbrojnice.

[148] Předně je třeba uvést, že stěžovatel v žalobě vůbec neuvedl svou výtku, podle níž žalovaný hodnotil pouze východní směr vjezdu hasičských vozidel, nikoliv jižní, resp. jihovýchodní. Nelze tedy krajskému soudu vytknout, jestliže se k tomuto argumentu výslovně nevyjádřil.

[149] Kasační námitka je formulována velmi stroze, a proto bude NSS stručný. K otázce nevypořádání námitek opětovně odkazuje na body [72] až [80] tohoto rozsudku a také na body 78-80 napadeného rozsudku, s nimiž se ztotožňuje. Krajský soud odkázal na str. 8 napadeného rozhodnutí. Tam žalovaný zhodnotil, že vjezdové poměry jsou v pořádku a hasičská vozidla nebudou bránit vjezdu ke stavbám č. p. YB a YA.

[150] Kasační námitka není důvodná.

3.1.10 Omezení stávajícího vjezdu k rodinnému domu č. p. YB, popř. k č. p. YA

[151] **Stěžovatel** uplatnil okruh různých výtek vůči žalovanému a krajskému soudu, jež se týkají omezení stávajícího vjezdu ke stavbám č. p. YB a YA.

[152] K tvrzenému nevypořádání námitek NSS opět odkazuje na body [72] až [80] tohoto rozsudku. NSS souhlasí s krajským soudem, že žalovaný vypořádal námitku stěžovatele jen velmi stručně. To ovšem ještě nemusí znamenat zásadní vadu. Proto se soudy zabývaly tím, zda napadené rozhodnutí přesto obstojí a zda je věcně správné. NSS ve shodě s krajským soudem neshledal důvody, jež by vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí (což podrobněji vysvětluje níže).

[153] Žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí vyslovil vše podstatné, tedy že si je vědom vjezdu ke stavbám č. p. YB a YA, do něhož nově navržená stavba nezasahuje. Jeho šířka totiž bude podle koordinačního situačního výkresu 5,85 m, což je větší šířka, než kterou mají samotná vrata k nemovitostem. Pozemek před tímto vjezdem bude pouze vyasfaltován. NSS v koordinačním situačním výkresu ověřil, že přímo v místě tvrzeného „*opomenutého*“ vjezdu je zakreslena kóta, z níž plyne vzdálenost vrat (k č. p. YB) od hasičské zbrojnice (a tedy širě prostoru) 5,85 m. Podle NSS mohl žalovaný pro jistotu výslovně reagovat jednak na to, zda posoudil oba vjezdy (popř. proč tak neučinil), jednak na tvrzený rozpor s § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Stěžejní ovšem je, že podstatu námítky (byť v uvedené části implicitně) posoudil.

[154] Na tomto místě NSS zdůrazňuje, že nepřehlédl argument obce Močerady, podle níž uvedený vjezd nebyl nikdy povolen, a proto je „*ilegální*“. NSS v tomto řízení nijak nehodnotil, zda je uvedený vjezd ke stavbě č. p. YB úředně povolen, či nikoli. Tím by totiž přesáhl rámec tohoto řízení. Zdejší soud toliko ověřil, zda jsou dodrženy relevantní vzdálenosti (a to výhradně pro účely hodnocení stěžovatelovy námítky a zákonnosti dané části napadeného rozhodnutí).

[155] Stěžovatel obecně namítl, že koordinační situační výkres je vyhotoven „*velice nabrubo*“. Opět se omezil jen na svůj laický argument a „*vlastní přeměření*“. NSS ověřil, že koordinační situační výkres zpracovala autorizovaná osoba. Žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí uvedl, že dokumentace předložená k žádosti je zpracována v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Také poznamenal, že po žadateli nemůže požadovat nic nad podklady stanovené právními předpisy. Dílčí námitku týkající se koordinačního situačního výkresu považuje NSS jednak za vypořádanou, jednak za nedůvodnou.

[156] NSS nesouhlasí se stěžovatelem, že by krajský soud zcela poprvé vypořádal „*některé námitky stěžovatele*“. Krajský soud se pouze podrobněji věnoval některým dílčím argumentům, které stěžovatel v rámci námítky uvedl. NSS neshledal v takovém postupu pochybení, které by mělo vést ke zrušení napadeného rozsudku (popř. též rozhodnutí žalovaného). Jak již NSS uvedl výše, žalovaný stěžovatelovu námitku (byť zčásti implicitně) posoudil.

pokračování

[157] Krajský soud správně poukázal na to, že oba tvrzené vjezdy spolu velmi těsně sousedí (do tvaru písmene L), a proto je otázkou, proč by jejich přístupnost nemohla být posouzena společně. Ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 ani v žalobě (která je opět téměř doslovnou citací tohoto vyjádření) stěžovatel takové důvody neuvedl. Jeho námitka je „vybudována“ jen na spekulativním a nepodloženém tvrzení, že se příjezd ke stavbám „ztíží, ne-li zcela znemožní“.

[158] Podle krajského soudu stěžovatel neuvedl, „jaké jeho veřejné subjektivní právo mělo být žalovaným porušeno, resp. v čem je umístění stavby nezákonné“. Krajský soud stěžovatele upozornil, že ne každé omezení jeho vlastnického práva musí být nutně v rozporu s právními předpisy. NSS souhlasí s krajským soudem, že stěžovatel „nedisponuje vůči obci Močerady nárokem, aby se rozvoj obce či stavební činnost přizpůsobovala výhradně jeho potřebám, z nichž plynou vyšší nároky na dopravní obsluhu, než jaké lze zahrnout do obecného užívání pozemních komunikací“. Ve správním řízení vyplynulo, že stěžovatelé soustavně a extenzivně využívají obecní náves (resp. obecní pozemky) jako manipulační plochu pro zásobování svého podnikání. Obec Močerady však může realizovat své vlastnické právo, například v podobě rozvoje majetku. Jestliže obec Močerady dodrží veškeré právní předpisy, nemohou jí stěžovatelé v takovém nakládání s jejím vlastnictvím bránit. Jednoznačně tak nemohou činit pouze proto, že dosud byli zvyklí využívat obecní pozemky „po svém“. Takové chování svědčí spíše o bezskrupulóznosti stěžovatelů (nikoliv o tom, že obec Močerady omezí stěžovatele v pokojném užívání rodinného domu a zemědělské usedlosti tím, že postaví novou hasičskou zbrojnicí).

[159] Sám stěžovatel ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 a následně v žalobě uvedl, že vozidla budou mít k dispozici „manévrovací prostor pouze lehce kolem 5 m“. Krajský soud přílehavě odkázal na § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle níž musí ke každé stavbě rodinného domu vést zpevněná pozemní komunikace o šířce nejméně 2,5 m. Pro srovnání a nad rámec nezbytného zmínil krajský soud též § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, který počítá s nutným volným pruhem pro jízdu v šířce alespoň 3 m. Sám stěžovatel tedy tvrdí šířku daného prostoru mnohem větší, než kterou předpokládají právní předpisy.

[160] Krajský soud se vyjádřil také k odkazu stěžovatele na § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle něhož *nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, je 8 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 6,5 m.* Krajský soud správně poznamenal, že ustanovení dopadá na veřejné prostranství jako celek. V nyní posuzovaném řízení z něj nelze dovozovat parametry konkrétního vjezdu k pozemku stěžovatele. NSS poznamenává, že není vázán rozhodnutími krajských soudů. Proto není třeba se podrobně vyjadřovat k rozsudkům, na něž odkazoval stěžovatel či krajský soud. V daném případě lze přílehavě citovat z rozsudku NSS ze dne 13. 12. 2022, čj. 10 As 76/2021 - 49. V něm je podrobně vyložena podstata § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Toto ustanovení se neuplatní pro umístění staveb v území, kde je šířka komunikace již historicky dána. Účelem citovaného ustanovení je regulace právě a pouze veřejného prostranství. Naopak se nejedná o podmínku pro umístění stavby na přilehlých pozemcích (tedy nestanovuje, co se má či nemá dít na stavebních pozemcích v okolí veřejného prostranství). Ustanovení se týká vymezování a využívání pozemků, nikoliv umístění staveb.

[161] Z citovaného rozsudku vyplývá, že názor krajského soudu je zcela správný. V posuzovaném společném územním a stavebním řízení nebyl důvod aplikovat § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (již vůbec ne způsobem, jak to požadoval stěžovatel).

[162] Ani kasační námitky ohledně vjezdu ke stavbám č. p. YB a YA nejsou důvodné.

4. Závěr a náklady řízení

[163] NSS neprováděl důkazy navrhované (resp. v kasačních stížnostech uváděné) stěžovateli či obcí Močerady. Buď jsou již součástí správního spisu, nebo by jejich provedení bylo pro posouzení věci nadbytečné (jedná se o přílohu B normy ČSN 73 6005, různé letecké snímky a fotografie, císařské povinné otisky, rozhodnutí či přípisy správních orgánů, vyjádření a přípisy účastníků či osob zúčastněných na řízení, předávací protokol geodetických prací, zprávu o geologicko-průzkumných pracích, výňatek z územního plánu obce Močerady).

[164] NSS blíže nehodnotil tu část vyjádření obce Močerady (a následné repliky), která se vztahovala ke skutečnostem, jež se netýkaly skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Stejně tak neposuzoval tvrzené vzájemné rozepře stěžovatelů s obcí Močerady (jednak s ohledem na jejich irelevanci pro rozhodnutí věci, jednak v návaznosti na § 75 odst. 1 s. ř. s.).

[165] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnosti stěžovatelů nejsou důvodné, a proto je v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[166] Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[167] Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. NSS osobám zúčastněným na řízení žádnou takovou povinnost neuložil (vyjádření ke kasační stížnosti bylo jejich právem, nikoliv povinností). Proto nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. ledna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu